Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 715/2009,**

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,

maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission päätös 2010/685/EU, annettu 10 päivänä marraskuuta 2010	L 293	67	11.11.2010
►**M2**	Komission päätös 2012/490/EU, annettu 24 päivänä elokuuta 2012	L 231	16	28.8.2012
►**M3**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013	L 115	39	25.4.2013

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 229, 1.9.2009, s. 29 (715/2009)

►**C2** Oikaisu, EUVL L 309, 24.11.2009, s. 87 (715/2009)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 715/2009,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,

maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vuodesta 1999 lähtien asteittain toteutettujen maakaasun sisämarkkinoiden tavoitteena on luoda todellisia valinnanmahdollisuuksia kaikille maakaasunkuluttajille yhteisössä, niin kansalaisille kuin yrityksillekin, sekä uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja laajempaa kaupankäyntiä rajojen yli. Näin pyritään saavuttamaan parempi tehokkuus, kilpailukykyiset hinnat ja parempi palvelutaso sekä edistämään toimitusvarmuutta ja kestävyyttä.

(2) Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/55/EY ([4]) sekä maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä 28 päivänä syyskuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1775/2005 ([5]) ovat myötävaikuttaneet merkittävästi maakaasun sisämarkkinoiden luomiseen.

(3) Euroopan kaasualan sääntelyfoorumin, jäljempänä ”Madridin foorumi”, vuonna 2002 hyväksymien hyviä toimintatapoja koskevien ensimmäisten suuntaviivojen täytäntöönpanosta ja seurannasta saadut kokemukset osoittavat, että on tarpeen huolehtia siitä, että kyseisissä suuntaviivoissa vahvistetuista säännöistä tulee oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia, jotta varmistettaisiin niiden täysimääräinen täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa ja annettaisiin käytännössä vähimmäistakeet tasavertaisen markkinoillepääsyn edellytyksistä.

([1]) EUVL C 211, 19.8.2008, s. 23.
([2]) EUVL C 172, 5.7.2008, s. 55.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. heinäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009 (EUVL C 75 E, 31.3.2009, s. 38), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 25. kesäkuuta 2009.
([4]) EUVL L 176, 15.7.2003, s. 57.
([5]) EUVL L 289, 3.11.2005, s. 1.

▼B

(4) Toinen yhteinen säännöstö ”Hyviä toimintatapoja koskevat toiset suuntaviivat” hyväksyttiin Madridin foorumin 24 ja 25 päivänä syyskuuta 2003 pitämässä kokouksessa, ja tämän asetuksen tarkoituksena on vahvistaa kyseisten suuntaviivojen pohjalta perusperiaatteet ja -säännöt, jotka koskevat verkkoonpääsyä ja kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluja, ylikuormituksen hallintaa, avoimuutta, tasehallintaa ja kapasiteettioikeuksilla käytävää kauppaa.

(5) Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/73/EY ([1]) säädetään yhdistetyn siirto- ja jakeluverkonhaltijan mahdollisuudesta. Tässä asetuksessa asetetut säännöt eivät näin ollen edellytä muutoksia kansallisiin siirto- ja jakeluverkkojärjestelmiin, mikäli nämä ovat kyseisen direktiivin asianomaisten säännösten mukaisia.

(6) Korkeapaineputkistot, jotka yhdistävät paikalliset jakelijat kaasuverkkoon ja joita ei käytetä ensisijaisesti paikallisen jakelun yhteydessä, kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

(7) On määriteltävä perusteet, joilla verkkoonpääsytariffit vahvistetaan, jotta varmistettaisiin, että maksut ovat täysin syrjimättömyysperiaatteen ja hyvin toimivien sisämarkkinoiden tarpeiden mukaiset, että niissä otetaan täysin huomioon järjestelmän toimivuuden tarve ja että ne vastaavat todellisia kustannuksia sikäli kuin nämä ovat verrattavissa tehokkaan ja rakenteeltaan vastaavan verkonhaltijan kustannuksiin ja ne ovat avoimia. Samalla olisi otettava mukaan asianmukainen tuotto sijoitetulle pääomalle ja otettava tarvittaessa huomioon sääntelyviranomaisten suorittama tariffien vertaileva arviointi.

(8) Verkkoonpääsytariffeja laskettaessa on tärkeää ottaa huomioon todelliset kustannukset, sikäli kuin nämä ovat verrattavissa tehokkaan ja rakenteeltaan vastaavan verkonhaltijan kustannuksiin ja ne ovat avoimia, sekä tarve luoda kannustimia uuden infrastruktuurin rakentamiseen ja saada asianmukainen tuotto siihen sijoitetulle pääomalle, mukaan lukien direktiivissä 2009/73/EY säädetty erityinen sääntely uusille investoinneille. Sääntelyviranomaisten suorittamalla tariffien vertailevalla arvioinnilla on tässä suhteessa merkitystä, varsinkin jos putkistojen välillä on tehokasta kilpailua.

(9) Markkinaehtoisten järjestelyjen, kuten huutokauppojen, käytön tariffien määrittämisessä on oltava direktiivin 2009/73/EY säännösten mukaista.

(10) Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät yhteiset vähimmäispalvelut ovat tarpeen, jotta koko yhteisössä olisi käytännössä voimassa yhteiset verkkoonpääsyä koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta varmistettaisiin kolmansien osapuolten verkkoonpääsyyn liittyvien palvelujen riittävä yhteentoimivuus ja jotta voitaisiin hyödyntää hyvin toimivien maakaasun sisämarkkinoiden tuomia etuja.

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 94.

▼B

(11) Tällä hetkellä on olemassa esteitä kaasun myynnille tasapuolisin ehdoin tai ilman syrjintää tai epäsuotuisampaa asemaa yhteisössä. Varsinkaan syrjimätön pääsy verkkoihin ja tasoltaan yhdenmukainen viranomaisvalvonta eivät ole vielä toteutuneet kaikissa jäsenvaltioissa, ja eristyneitä markkinoita on edelleen.

(12) Valtioiden rajat ylittävän kaasuverkkojen yhteenliittämiskapasiteetin riittävä taso olisi saavutettava ja markkinoiden yhdentymistä olisi edistettävä maakaasun sisämarkkinoiden toteuttamiseksi.

(13) Komission 10 päivänä tammikuuta 2007 antamassa tiedonannossa ”Energiapolitiikka Euroopalle” korostetaan tarvetta saattaa valmiiksi maakaasun sisämarkkinat ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille maakaasualan yrityksille yhteisössä. Komission 10 päivänä tammikuuta 2007 antamat tiedonannot ”Kaasun ja sähkön sisämarkkinoiden mahdollisuudet” ja ”Asetuksen (EY) N:o 1/2003 17 artiklaan perustuva Euroopan kaasu- ja sähköalan tutkinta (loppuraportti)” ovat osoittaneet, että nykyiset säännöt ja toimenpiteet eivät tarjoa riittäviä puitteita eivätkä edellytä yhteenliittämiskapasiteetin luomista tavoitteena olevien moitteettomasti toimivien, tehokkaiden ja avoimien sisämarkkinoiden saavuttamiseksi.

(14) Nykyisen sääntelykehyksen täysimääräisen täytäntöönpanon lisäksi maakaasun sisämarkkinoiden sääntelykehystä, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksessa (EY) N:o 1775/2005, olisi mukautettava edellä mainittujen tiedonantojen mukaisesti.

(15) Erityisesti olisi lisättävä siirtoverkonhaltijoiden välistä yhteistyötä ja koordinointia, jotta voitaisiin laatia tehokasta ja avointa rajat ylittävää siirtoverkkoihin pääsyä ja pääsyn hallinnointia koskevia verkkosääntöjä ja varmistaa yhteisön siirtoverkkojärjestelmän koordinoitu ja riittävän ennakoiva suunnittelu ja hyvä tekninen kehitys, yhteenliittämiskapasiteetin luominen mukaan lukien, ympäristö asianmukaisesti huomioon ottaen. Verkkosääntöjen olisi oltava energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 713/2009 ([1]) perustetun energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston, jäljempänä ”virasto”, laatimien, luonteeltaan ei-sitovien puiteohjeiden mukaisia, jäljempänä ”puiteohjeet”. Viraston olisi osallistuttava verkkosääntöjä koskevien ehdotusten tosiseikkoihin perustuvaan arviointiin, esimerkiksi sen arviointiin, ovatko ehdotukset puiteohjeiden mukaisia, ja sen olisi voitava suositella komissiolle niiden hyväksymistä. Viraston olisi arvioitava verkkosääntöjä koskevia muutosehdotuksia, ja sen olisi voitava suositella komissiolle niiden hyväksymistä. Siirtoverkonhaltijoiden olisi käytettävä verkkojaan näiden verkkosääntöjen mukaisesti.

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 1

▼B

(16) Kaasun siirtoverkon optimaalisen hallinnan varmistamiseksi yhteisössä olisi perustettava kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto (European Network of Transmission System Operators for Gas, jäljempänä ”Kaasu-ENTSO”). Kaasu-ENTSOn tehtävien toteuttamisessa olisi noudatettava yhteisön kilpailusääntöjä, joita sovelletaan myös Kaasu-ENTSOn tekemiin päätöksiin. Verkoston tehtävät olisi määriteltävä täsmällisesti, ja sen työskentelymenetelmillä olisi voitava varmistaa tehokkuus, avoimuus ja Kaasu-ENTSOn edustava luonne. Kaasu-ENTSOn laatimilla verkkosäännöillä ei ole tarkoitus korvata niitä tarvittavia kansallisia verkkosääntöjä, jotka koskevat muita kuin rajat ylittäviä kysymyksiä. Koska nopeampi edistyminen voi olla saavutettavissa alueellisilla toimilla, siirtoverkonhaltijoiden olisi perustettava yleisen yhteistyöverkoston puitteissa alueellisia rakenteita sekä varmistettava, että alueellisilla toimilla saavutettavat tulokset sopivat yhteen yhteisön tason verkkosääntöjen ja ei-sitovien kymmenvuotisten verkon kehittämissuunnitelmien kanssa. Yhteistyö tällaisissa alueellisissa rakenteissa edellyttää verkkotoiminnan tosiasiallista eriyttämistä tuotannosta ja toimituksista. Jos tällaista eriyttämistä ei toteuteta, siirtoverkonhaltijoiden alueellinen yhteistyö voi johtaa kilpailua rajoittavaan toimintaan. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä yhteistyötä ja seurattava verkon tehokkuutta aluetasolla. Alueellisen yhteistyön olisi oltava sopusoinnussa pyrkimysten kanssa tehdä kaasun sisämarkkinoista kilpailukykyiset ja tehokkaat.

(17) Kaasu-ENTSOlle suunnitellut tehtävät koskevat kaikkien markkinaosapuolten etuja. Sen vuoksi tehokas kuulemismenettely on välttämätön, ja sen helpottamiseksi ja sujuvoittamiseksi keskeinen asema olisi annettava jo olemassa oleville rakenteille kuten EASEE-Gasille (European Association for the Streamlining of Energy Exchange), kansallisille sääntelyviranomaisille tai virastolle.

(18) Kaasu-ENTSOn olisi laadittava, julkaistava ja päivitettävä säännöllisesti ei-sitova yhteisön laajuinen kymmenvuotinen verkon kehittämissuunnitelma, jäljempänä ”yhteisön laajuinen verkon kehittämissuunnitelma”, avoimuuden lisäämiseksi yhteisön kaasunsiirtoverkon kehittämisessä. Verkon kehittämissuunnitelmaan olisi sisällytettävä toteuttamiskelpoiset kaasunsiirtoverkot ja tarvittavat alueelliset yhteenliitännät, jotka ovat tärkeitä kaupalliselta tai toimitusvarmuuden kannalta.

(19) Kilpailun lisäämiseksi likvidien kaasun tukkumarkkinoiden avulla on välttämätöntä, että kaasulla voidaan käydä kauppaa riippumatta sen sijainnista verkossa. Tämä voi toteutua ainoastaan, jos verkon käyttäjät voivat varata otto- ja syöttökapasiteettia toisistaan riippumatta, jolloin kaasun siirtoa tapahtuu alueellisesti sopimusperusteisten virtojen sijasta. Jo kuudennessa Madridin foorumissa 30 ja 31 päivänä lokakuuta 2002 suurin osa sidosryhmistä katsoi syöttö- ja ottojärjestelmän olevan paras keino edistää kilpailun kehittämistä. Tariffien ei pitäisi olla riippuvaisia toimitusreitistä. Tästä syystä yhdelle tai useammalle syöttökohdalle määritellyn tariffin ei tulisi liittyä yhdelle tai useammalle ottokohdalle määriteltyyn tariffiin, ja päinvastoin.

▼B

(20) Viittaukset yhdenmukaisiin siirtosopimuksiin siirtoverkonhaltijan verkkoon tapahtuvan syrjimättömän pääsyn yhteydessä eivät merkitse sitä, että tietyn verkonhaltijan siirtosopimusten ehtojen ja edellytysten jäsenvaltiossa olisi oltava samat kuin jonkin toisen siirtoverkonhaltijan sopimusehtojen ja -edellytysten kyseisessä tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa, ellei ole asetettu vähimmäisvaatimuksia, jotka kaikkien siirtosopimusten on täytettävä.

(21) Kaasuverkoissa on paljon sopimusperusteista ylikuormitusta. Sen vuoksi uusien ja hiljattain neuvoteltujen sopimusten osalta ylikuormituksen hallinnan ja kapasiteetin jaon periaatteet perustuvat käyttämättömän kapasiteetin vapauttamiseen siten, että käyttäjille annetaan mahdollisuus vuokrata tai myydä edelleen sovittua kapasiteettia ja siirtoverkonhaltijat velvoitetaan tarjoamaan käyttämätöntä kapasiteettia markkinoille vähintään seuraavan vuorokauden kapasiteettina ja keskeytyvänä kapasiteettina. Uuden ja olemassa olevan kapasiteetin käyttäjille on tarpeen luoda tasapuoliset toimintaedellytykset. Tämän vuoksi näitä periaatteita olisi voimassa olevien sopimusten suuri määrä huomioon ottaen sovellettava kaikkeen sovittuun kapasiteettiin jo tehdyt sopimukset mukaan luettuina.

(22) Vaikka verkkojen fyysinen ylikuormitus aiheuttaa nykyään harvoin ongelmia yhteisössä, siitä voi kuitenkin tulevaisuudessa tulla ongelma. Sen vuoksi on tärkeää vahvistaa perusperiaate ylikuormitetun kapasiteetin jakamiselle tällaisissa tilanteissa.

(23) Kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission viime vuosina harjoittaman markkinoiden seurannan yhteydessä on ilmennyt, että nykyiset avoimuusvaatimukset ja infrastruktuuriin pääsyä koskevat säännöt eivät ole riittäviä todellisten, moitteettomasti toimivien, avoimien ja tehokkaiden kaasun sisämarkkinoiden varmistamiseksi.

(24) Verkon fyysistä tilaa ja tehokkuutta koskevien tietojen olisi oltava tasavertaisesti kaikkien markkinaosapuolten saatavilla, jotta niillä olisi mahdollisuus arvioida kysynnän ja tarjonnan yleistä tilannetta ja todeta syyt tukkuhinnan muutoksiin. Tämä edellyttää täsmällisempiä tietoja tarjonnasta ja kysynnästä, verkon kapasiteetista, kaasuvirroista ja ylläpidosta, tasehallinnasta sekä varastojen saatavuudesta ja käyttöasteesta. Koska nämä tiedot ovat tärkeitä markkinoiden toiminnalle, nykyisiä luottamuksellisuussyistä asetettuja julkistamisrajoituksia olisi lievennettävä.

(25) Kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset ovat kuitenkin erityisen tärkeitä, jos kyse on yrityksen kannalta kaupallisesti strategisista tiedoista, jos varastolla on vain yksi ainoa käyttäjä, tai jos on kyse tiedoista, jotka koskevat verkon tai alaverkon ottokohtia, joita ei ole liitetty toiseen siirto- tai jakeluverkkoon vaan yhteen ainoaan teolliseen loppukäyttäjään, jos näiden tietojen julkaiseminen paljastaa kyseisen asiakkaan tuotantoprosessia koskevia luottamuksellisia tietoja.

▼B

(26) Jotta luottamus markkinoihin lisääntyisi, markkinaosapuolilla on oltava varmuus siitä, että väärinkäytöksiin syyllistyviin voidaan kohdistaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia. Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet tehokkaasti tutkia väitteet markkinoiden väärinkäytöstä. Sen vuoksi on tarpeen, että toimivaltaiset viranomaiset saavat käyttöönsä tiedot kaasuntoimittajien operatiivisista päätöksistä. Kaasumarkkinoilla kaikki tällaiset päätökset ilmoitetaan verkonhaltijalle kapasiteettivarauksina, ilmoituksina ja toteutuneina virtoina. Verkonhaltijoiden olisi pidettävä nämä tiedot toimivaltaisten viranomaisten saatavilla ja helposti käytettävissä tietyn ajan. Toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi säännöllisesti seurattava, että siirtoverkonhaltijat noudattavat sääntöjä.

(27) Joissakin jäsenvaltioissa varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten käyttömahdollisuudet eivät ole riittäviä, joten nykyisten sääntöjen täytäntöönpanoa on parannettava. Euroopan sähkö- ja kaasualan sääntelyviranomaisten ryhmän toteuttaman seurannan perusteella on todettu, että varastointilaitteistojen haltijoille tarkoitettuja kolmannen osapuolen käyttöoikeuden hyviä toimintatapoja koskevia vapaaehtoisia suuntaviivoja, jotka kaikki sidosryhmät hyväksyivät Madridin foorumissa, ei sovelleta riittävästi. Sen vuoksi niistä olisi tehtävä sitovia.

(28) Siirtoverkonhaltijoiden hoitamat syrjimättömät ja avoimet kaasualan tasehallintajärjestelmät ovat tärkeitä mekanismeja erityisesti markkinoiden uusille yrittäjille, joiden voi olla vaikeampaa tasapainottaa oma kokonaismyyntinsä kuin markkinoiden vakiintuneiden yritysten. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa säännöt, joilla varmistetaan, että siirtoverkonhaltijat käyttävät tällaisia mekanismeja syrjimättömien, avointen ja tehokkaiden verkkoonpääsyä koskevien edellytysten mukaisella tavalla.

(29) Ensisijaisilla kapasiteettioikeuksilla käytävä kauppa on tärkeä osa kilpailulle avointen markkinoiden kehittämistä ja likviditeetin luomista. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava tällaista kaupankäyntiä koskevat perussäännöt.

(30) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava tässä asetuksessa annettujen sääntöjen ja sen perusteella hyväksyttyjen suuntaviivojen noudattaminen.

(31) Tämän asetuksen liitteenä olevissa suuntaviivoissa määritellään hyviä toimintatapoja koskevien toisten suuntaviivojen pohjalta yksityiskohtaiset säännöt, joilla nämä periaatteet pannaan täytäntöön. Kyseisiä sääntöjä muutetaan tarvittaessa ajan mittaan ottaen huomioon erot kansallisissa maakaasujärjestelmissä.

(32) Ehdottaessaan asetuksen liitteessä olevien suuntaviivojen muuttamista komission olisi varmistettava, että kaikkia niitä asianomaisia osapuolia, ammatillisten järjestöjen edustamina, joita nämä suuntaviivat koskevat, sekä Madridin foorumissa kokoontuvia jäsenvaltioita kuullaan ennalta.

▼B

(33) Jäsenvaltioita ja toimivaltaisia kansallisia viranomaisia olisi vaadittava toimittamaan asiaankuuluvat tiedot komissiolle. Komission olisi käsiteltävä tällaiset tiedot luottamuksellisina.

(34) Tämä asetus ja sen mukaisesti hyväksytyt suuntaviivat eivät rajoita yhteisön kilpailusääntöjen soveltamista.

(35) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(36) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa tai hyväksyä suuntaviivat, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi vaadittavan yhdenmukaistamisen vähimmäistason määrittelemiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajankantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(37) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli oikeudenmukaisten sääntöjen antamista maakaasun siirtoverkkoihin, varastoihin ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin pääsyä koskevista edellytyksistä, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(38) Koska asetukseen (EY) N:o 1775/2005 tehdään nyt huomattavia muutoksia, kyseiset säännökset on selkeyden ja järkeistämisen vuoksi syytä laatia uudelleen kokoamalla ne uudessa asetuksessa yhdeksi säädökseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä asetuksella

a) annetaan syrjimättömät säännöt maakaasun siirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä, ottaen huomioon kansallisten ja alueellisten markkinoiden erityispiirteet, kaasun sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi;

b) annetaan syrjimättömät säännöt nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttöoikeuden edellytyksistä ottaen huomioon kansallisten ja alueellisten markkinoiden erityispiirteet;

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

c) helpotetaan sellaisten toimivien ja avoimien tukkumarkkinoiden syntymistä, joilla kaasun toimitusvarmuuden taso on korkea, ja säädetään mekanismeista, joilla yhdenmukaistetaan verkkoon pääsyä koskevia sääntöjä rajat ylittävässä kaasun kaupassa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen kuuluu yhdenmukaisten periaatteiden vahvistaminen verkkoonpääsyn, mutta ei varastojen käyttöoikeuden, tariffeille tai niiden laskennan perustana oleville menetelmille, kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvien palvelujen luominen sekä kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevat yhdenmukaiset periaatteet, avoimuusvaatimusten määrittely, tasehallintasäännöt ja tasepoikkeamamaksut sekä kapasiteettikaupan helpottaminen.

Tätä asetusta, lukuun ottamatta 19 artiklan 4 kohtaa, sovelletaan ainoastaan direktiivin 2009/73/EY 33 artiklan 3 tai 4 kohdan soveltamisalaan kuuluviin varastoihin.

Jäsenvaltiot voivat perustaa direktiiviä 2009/73/EY noudattaen yksikön tai elimen yhtä tai useampaa tyypillisesti siirtoverkonhaltijalle osoitettua tehtävää varten, ja tähän yksikköön tai elimeen sovelletaan tämän asetuksen vaatimuksia. Tähän yksikköön tai elimeen sovelletaan tämän asetuksen 3 artiklan mukaista sertifiointia sekä direktiivin 2009/73/EY 10 artiklan mukaista nimeämistä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ”siirrolla” maakaasun siirtämistä putkistoissa, jotka sisältävät pääasiassa korkeapaineputkia, mutta ei tuotantovaiheen aikaisia putkistoja eikä pääasiassa maakaasun paikalliseen jakeluun käytettäviä korkeapaineputkistojen osia, asiakkaille toimitettavaksi, mutta ei maakaasun toimitusta;

2) ”siirtosopimuksella” sopimusta, jonka siirtoverkonhaltija on tehnyt verkonkäyttäjän kanssa siirron toteuttamiseksi;

3) ”kapasiteetilla” tavanomaisina kuutiometreinä aikayksikköä kohden tai energiayksikkönä aikayksikköä kohden ilmaistua enimmäisvirtausta, johon verkonkäyttäjällä on siirtosopimuksen määräysten mukaan oikeus;

4) ”käyttämättömällä kapasiteetilla” kiinteätä kapasiteettia, jota verkon käyttäjä on saanut haltuunsa siirtosopimuksen mukaisesti, mutta josta kyseinen käyttäjä ei ole tehnyt ilmoitusta sopimuksessa määrätyn määräajan kuluessa;

5) ”ylikuormituksen hallinnalla” siirtoverkonhaltijan kapasiteetin hallintaa, jonka tavoitteena on optimoida ja maksimoida teknisen kapasiteetin käyttö ja havaita ajoissa tulevat ylikuormitus- ja kyllästymispisteet;

▼B

6) ”jälkimarkkinoilla” markkinoita, joilla kapasiteettikauppaa käydään muulla tavoin kuin ensimarkkinoilla;

7) ”ilmoituksella” verkonkäyttäjän siirtoverkonhaltijalle tekemää ennakkoilmoitusta virrasta, jonka verkonkäyttäjä haluaa syöttää verkkoon tai ottaa verkosta;

8) ”uudelleenilmoituksella” myöhempää korjatun ilmoituksen antamista;

9) ”järjestelmän toimivuudella” siirtoverkon, mukaan lukien tarvittavat siirtojärjestelmän laitteet, tilannetta, jossa maakaasun paine ja laatu pysyvät siirtoverkonhaltijan vahvistamien ala- ja ylärajojen sisäpuolella ja jossa maakaasun siirto on näin ollen varmistettu teknisesti;

10) ”tasehallintajaksolla” jaksoa, jonka kuluessa kunkin verkonkäyttäjän on korvattava energiayksikköinä ilmaistun maakaasumäärän otto syöttämällä siirtoverkkoon sama määrä maakaasua siirtosopimuksen tai verkkosääntöjen mukaisesti;

11) ”verkonkäyttäjällä” siirtoverkonhaltijan asiakasta tai potentiaalista asiakasta sekä siirtoverkonhaltijaa itseään siinä määrin kuin niiden on tarpeen harjoittaa toimintojaan siirron yhteydessä;

12) ”keskeytyvillä palveluilla” siirtoverkonhaltijan tarjoamia keskeytyvään kapasiteettiin liittyviä palveluja;

13) ”keskeytyvällä kapasiteetilla” kaasunsiirtokapasiteettia, jonka käytön siirtoverkonhaltija voi keskeyttää siirtosopimuksessa asetetuin ehdoin;

14) ”pitkäaikaisilla palveluilla” siirtoverkonhaltijan tarjoamia palveluja, jotka kestävät vähintään yhden vuoden;

15) ”lyhytaikaisilla palveluilla” siirtoverkonhaltijan tarjoamia palveluja, jotka kestävät alle yhden vuoden;

16) ”kiinteällä kapasiteetilla” kaasunsiirtokapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija takaa sopimuksella olevan keskeytymätöntä;

17) ”kiinteillä palveluilla” siirtoverkonhaltijan tarjoamia kiinteään kapasiteettiin liittyviä palveluja;

18) ”teknisellä kapasiteetilla” kiinteää enimmäiskapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija voi tarjota verkonkäyttäjille, ottaen huomioon järjestelmän toimivuus ja siirtoverkkoa koskevat toimintavaatimukset;

19) ”sovitulla kapasiteetilla” kapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija on jakanut verkonkäyttäjälle siirtosopimuksen nojalla;

▼B

20) ”käytettävissä olevalla kapasiteetilla” teknisen kapasiteetin osaa, jota ei ole jaettu ja joka on tietyllä hetkellä verkon käytettävissä;

21) ”sopimusperusteisella ylikuormituksella” tilannetta, jossa kiinteän kapasiteetin kysyntä ylittää teknisen kapasiteetin;

22) ”ensimarkkinoilla” markkinoita, joilla siirtoverkonhaltija käy suoraan kauppaa kapasiteetilla;

23) ”fyysisellä ylikuormituksella” tilannetta, jossa todellisten toimitusten kysyntä ylittää teknisen kapasiteetin jonakin ajankohtana;

24) ”nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksen kapasiteetilla” kapasiteettia nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemalla, jota käytetään maakaasun nesteyttämiseen tai nesteytetyn maakaasun tuontiin, purkamiseen, lisäpalveluihin, tilapäiseen varastointiin ja kaasuttamiseen;

25) ”tilalla” kaasun määrää, jonka varaston käyttäjä saa varastoida;

26) ”purkauskyvyllä” virtausnopeutta, jolla varaston käyttäjä saa ottaa kaasua varastosta;

27) ”latauskyvyllä” virtausnopeutta, jolla varaston käyttäjä saa syöttää kaasua varastoon;

28) ”varastointikapasiteetilla” mitä tahansa tilan, latauskyvyn ja purkauskyvyn yhdistelmää.

2. Lisäksi sovelletaan direktiivin 2009/73/EY 2 artiklassa olevia määritelmiä, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi, lukuun ottamatta kyseisen artiklan 3 kohdassa olevaa siirron määritelmää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdassa olevien määritelmien soveltamista.

Tämän artiklan 1 kohdan 3–23 alakohdassa olevia siirtoa koskevia määritelmiä sovelletaan vastaavasti varastoihin ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin.

3 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden sertifiointi

1. Komissio tutkii ilmoituksen direktiivin 2009/73/EY 10 artiklan 6 kohdassa säädetystä siirtoverkonhaltijan sertifiointia koskevasta päätöksestä heti sen saatuaan. Komissio toimittaa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa sellaisen ilmoituksen vastaanottamispäivästä lausuntonsa siitä, onko ilmoitus direktiivin 2009/73/EY 10 artiklan 2 kohdan tai 11 artiklan sekä 9 artiklan mukainen.

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua lausuntoa komissio voi pyytää virastolta lausuntoa kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä. Tällöin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahden kuukauden määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

▼B

Jos komissio ei ole toimittanut lausuntoaan ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitetussa määräajassa, katsotaan, ettei sillä ole sääntelyviranomaisen päätöksen johdosta huomautettavaa.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tehtävä lopullinen siirtoverkon haltijan sertifiointia koskeva päätöksensä kahden kuukauden kuluessa komission lausunnon vastaanottamisesta, ottaen komission lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon. Sääntelyviranomaisen päätös ja komission lausunto julkaistaan yhdessä.

3. Sääntelyviranomaiset ja/tai komissio voivat milloin tahansa menettelyn kuluessa pyytää siirtoverkonhaltijoilta ja/tai tuotantoa tai toimittamista harjoittavilta yrityksiltä kaikkia tietoja, joilla on merkitystä niille tämän artiklan nojalla kuuluvien tehtävien suorittamisessa.

4. Sääntelyviranomaiset ja komissio käsittelevät kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina.

5. Komissio voi antaa suuntaviivoja, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti tämän artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisessa noudatettava menettely. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Kun komissio on saanut ilmoituksen direktiivin 2009/73/EY 9 artiklan 10 kohdassa säädetystä siirtoverkonhaltijan sertifioinnista, se tekee sertifiointia koskevan päätöksen. Sääntelyviranomaisen on noudatettava komission päätöstä.

4 artikla

Kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto

Kaikkien siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä yhteisön tason yhteistyötä Kaasu-ENTSOn puitteissa, jonka tarkoituksena on edistää maakaasun sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa ja rajat ylittävää kauppaa sekä turvata maakaasunsiirtoverkon optimaalinen hallinta, koordinoitu toiminta ja hyvä tekninen kehitys.

5 artikla

Kaasu-ENTSOn perustaminen

1. Kaasun siirtoverkonhaltijoiden on toimitettava 3 päivään maaliskuuta 2011 mennessä komissiolle ja virastolle luonnos perustettavan Kaasu-ENTSOn perussäännöksi, luettelo sen tulevista jäsenistä sekä luonnos työjärjestykseksi, johon on sisällyttävä menettelytapasäännöt muiden sidosryhmien kuulemisesta.

2. Virasto antaa komissiolle lausunnon perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta kahden kuukauden kuluessa niiden vastaanottamispäivästä kuultuaan virallisesti kaikkia sidosryhmiä ja erityisesti verkonkäyttäjiä, mukaan lukien asiakkaat, edustavia organisaatioita.

▼B

3. Komissio antaa lausunnon perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta ottaen huomioon 2 kohdan mukaisen viraston lausunnon ja kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut viraston lausunnon.

4. Siirtoverkonhaltijoiden on perustettava Kaasu-ENTSO, vahvistettava sen perussääntö ja työjärjestys sekä julkaistava ne kolmen kuukauden kuluessa komission lausunnon vastaanottamispäivästä.

6 artikla

Verkkosääntöjen vahvistaminen

1. Komissio laatii viraston, Kaasu-ENTSOn ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisen jälkeen vuosittaisen prioriteettiluettelon, jossa yksilöidään 8 artiklan 6 kohdassa mainitut alat, joilla verkkosääntöjä on kehitettävä.

2. Komissio pyytää virastoa toimittamaan sille kohtuullisessa ajassa, joka ei ylitä kuutta kuukautta, ei-sitovan puiteohjeen, jäljempänä ”puiteohje”, jossa esitetään 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti selkeät ja objektiiviset periaatteet kunkin prioriteettiluettelossa mainittuja aloja koskevan verkkosäännön kehittämiseksi. Kunkin puiteohjeen on edistettävä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa viraston esittämästä perustellusta pyynnöstä.

3. Virasto kuulee virallisesti Kaasu-ENTSOa ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä puiteohjeesta vähintään kahden kuukauden ajan julkisella ja avoimella tavalla.

4. Jos komissio katsoo, että puiteohje ei edistä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa, se voi pyytää virastoa tarkistamaan puiteohjetta kohtuullisessa ajassa ja toimittamaan sen takaisin komissiolle.

5. Jos virasto ei esitä puiteohjetta tai toimita sitä takaisin komission 2 tai 4 kohdan nojalla asettamassa määräajassa, komissio laatii kyseisen puiteohjeen.

6. Komissio pyytää Kaasu-ENTSOa esittämään virastolle asianomaisen puiteohjeen mukaisen verkkosäännön kohtuullisessa ajassa, joka ei ylitä 12:ta kuukautta.

7. Virasto esittää Kaasu-ENTSOlle perustellun lausunnon verkkosäännöstä kolmen kuukauden kuluessa verkkosäännön vastaanottamispäivästä; kyseisenä aikana virasto voi kuulla virallisesti asianomaisia sidosryhmiä.

8. Kaasu-ENTSO voi muuttaa verkkosääntöä viraston lausunnon perusteella ja toimittaa sen takaisin virastolle.

9. Kun virasto on todennut, että verkkosääntö on asianomaisten puiteohjeiden mukainen, virasto toimittaa verkkosäännön komissiolle ja voi suositella sen hyväksymistä kohtuullisessa ajassa. Komissio perustelee päätöksensä, jos se ei hyväksy sääntöjä.

▼B

10. Jos Kaasu-ENTSO ei ole laatinut verkkosääntöä komission 6 kohdan nojalla asettamassa määräajassa, komissio voi kehottaa virastoa laatimaan luonnoksen verkkosäännöksi asianomaisen puiteohjeen pohjalta. Virasto voi aloittaa uuden kuulemisen verkkosääntöluonnoksen laadinnan aikana tämän kohdan mukaisesti. Virasto toimittaa komissiolle tämän kohdan mukaisesti laaditun luonnoksen verkkosäännöksi ja voi suositella sen hyväksymistä.

11. Jos Kaasu-ENTSO ei ole laatinut verkkosääntöä tai jos virasto ei ole laatinut verkkosääntöluonnosta tämän artiklan 10 kohdan mukaisesti, komissio voi antaa omasta aloitteestaan tai viraston tämän artiklan 9 kohdan nojalla antamasta suosituksesta yhden tai useamman verkkosäännön 8 artiklan 6 kohdassa luetelluilla aloilla.

Jos komissio ehdottaa omasta aloitteestaan verkkosäännön hyväksymistä, se kuulee virastoa, Kaasu-ENTSOa ja kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä verkkosääntöluonnoksesta vähintään kahden kuukauden ajan. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12. Tämä artikla ei rajoita komission oikeutta antaa ja muuttaa 23 artiklan mukaisia suuntaviivoja.

7 artikla

Verkkosääntöjen muuttaminen

1. Edellä olevan 6 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen verkkosääntöjen muuttamista koskevia ehdotuksia virastolle voivat tehdä henkilöt, joiden etua kyseinen verkkosääntö todennäköisesti koskee, kuten Kaasu-ENTSO, siirtoverkonhaltijat, verkon käyttäjät ja kuluttajat. Virasto voi tehdä muutosehdotuksia myös omasta aloitteestaan.

2. Virasto kuulee kaikkia sidosryhmiä asetuksen (EY) N:o 713/2009 10 artiklan mukaisesti. Tämän menettelyn pohjalta virasto voi tehdä komissiolle perusteltuja muutosehdotuksia ja selostaa, miten ehdotukset ovat tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjen verkkosääntöjen tavoitteiden mukaisia.

3. Komissio voi hyväksyä muutoksia 6 artiklan mukaisesti hyväksyttyihin verkkosääntöihin viraston ehdotuksen pohjalta. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

4. Arvioitaessa muutosehdotuksia 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen rajoitutaan arvioimaan muutosehdotukseen liittyviä näkökohtia. Ehdotetut muutokset eivät estä komissiota tekemästä muita muutosehdotuksia.

8 artikla

Kaasu-ENTSOn tehtävät

1. Kaasu-ENTSO laatii verkkosäännöt tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla aloilla pyynnöstä, jonka komissio esittää sille 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

2. Kaasu-ENTSO voi laatia verkkosääntöjä 6 kohdassa mainituilla aloilla 4 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tapauksissa, joissa nämä verkkosäännöt eivät koske aloja, joita komission sille osoittama pyyntö koskee. Näistä verkkosäännöistä on pyydettävä lausuntoa virastolta. Kaasu-ENTSOn on otettava lausunto asianmukaisesti huomioon.

3. Kaasu-ENTSOn on hyväksyttävä

a) yhteiset verkon toimintaan liittyvät välineet, joilla varmistetaan verkon toiminnan koordinointi tavanomaisissa oloissa ja hätätilanteissa, mukaan lukien yhteinen häiriöiden luokitteluasteikko, ja tutkimussuunnitelmat;

b) joka toinen vuosi ei-sitova yhteisön laajuinen kymmenvuotinen verkon kehittämissuunnitelma, jäljempänä ”yhteisön laajuinen verkon kehittämissuunnitelma”, johon sisältyvät Euroopan toimitusten riittävyysnäkymät;

c) suositukset yhteisön ja kolmansien maiden siirtoverkonhaltijoiden teknisen yhteistyön koordinointia varten;

d) vuotuinen työohjelma;

e) vuosikertomus;

f) vuotuiset kesä- ja talvitoimitusten riittävyysnäkymät.

4. Edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin Euroopan toimitusten riittävyysnäkymiin on sisällyttävä arvio kaasujärjestelmän yleisestä riittävyydestä toimittaa kaasua tämänhetkisiä ja tulevia tarpeita varten seuraavan viisivuotiskauden aikana sekä riittävyysnäkymien hyväksymispäivää seuraavien viiden ja kymmenen vuoden välisenä aikana. Näiden Euroopan toimitusten riittävyysnäkymien on perustuttava kansallisiin toimitusnäkymiin, jotka kukin yksittäinen siirtoverkonhaltija laatii.

5. Edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa vuotuisessa työohjelmassa on oltava luettelo ja kuvaus laadittavista verkkosäännöistä, verkon toiminnan koordinointia koskeva suunnitelma ja kyseisenä vuonna toteutettavat tutkimus- ja kehittämistoimet sekä alustava aikataulu.

6. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen verkkosääntöjen on katettava seuraavat alat, ottaen tarvittaessa huomioon alueelliset erityispiirteet:

a) verkon varmuutta ja luotettavuutta koskevat säännöt;

▼B

b) verkkoon kytkemistä koskevat säännöt;

c) kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä koskevat säännöt;

d) tietojen vaihtoa ja taseselvitystä koskevat säännöt;

e) yhteentoimivuutta koskevat säännöt;

f) toimintatavat hätätilanteissa;

g) kapasiteetinjakoa ja ylikuormituksen hallintaa koskevat säännöt;

h) kauppaa koskevat säännöt, jotka liittyvät verkkoon pääsyä koskevien palvelujen tekniseen ja operatiiviseen tarjoamiseen ja järjestelmän tasapainottamiseen;

i) avoimuutta koskevat säännöt;

j) tasehallintaa koskevat säännöt, mukaan luettuina verkkoon liittyvät säännöt ilmoitusmenettelyistä, säännöt tasepoikkeamamaksuista ja säännöt siirtoverkonhaltijoiden verkkojen välisestä toiminnallisesta tasehallinnasta;

k) yhdenmukaistettuja siirtotariffirakenteita koskevat säännöt;

l) kaasuverkkojen energiatehokkuus.

7. Verkkosääntöjä laaditaan verkkoihin liittyviä rajat ylittäviä kysymyksiä ja markkinoiden yhdentymiseen liittyviä kysymyksiä varten, eivätkä ne vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen määritellä kansallisia verkkosääntöjä, jotka eivät vaikuta rajat ylittävään kauppaan.

8. Kaasu-ENTSOn on seurattava ja analysoitava verkkosääntöjen ja komission 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti hyväksymien suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jolla pyritään helpottamaan markkinoiden yhdentymistä. Kaasu-ENTSOn on raportoitava havainnoistaan virastolle ja esitettävä analyysin tulokset tämän artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetussa vuosikertomuksessa.

9. Kaasu-ENTSOn on annettava viraston käyttöön kaikki tiedot, joita virasto tarvitsee 9 artiklan 1 kohdan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.

10. Kaasu-ENTSOn on joka toinen vuosi hyväksyttävä ja julkaistava 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yhteisön laajuinen verkon kehittämissuunnitelma. Yhteisön laajuiseen verkon kehittämissuunnitelmaan on sisällyttävä integroidun verkon mallintaminen, skenaarioiden laatiminen, Euroopan toimitusten riittävyysnäkymät sekä verkon häiriönkestävyyden arviointi.

Yhteisön laajuisen verkon kehittämissuunnitelman on erityisesti

▼M3

a) perustuttava kansallisiin investointisuunnitelmiin, ja siinä on otettava huomioon 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut alueelliset investointisuunnitelmat ja tarvittaessa verkkosuunnittelun unioniin liittyvät näkökohdat Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista 14 päivänä huhtikuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 ([1]) mukaisesti; siitä on tehtävä kustannus-hyötyanalyysi kyseisen asetuksen 11 artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

([1]) EUVL L 115, 25.4.2013, p. 39.

▼B

b) rajat ylittävien yhteenliitäntöjen osalta perustuttava myös verkon eri käyttäjien kohtuullisiin tarpeisiin, ja siihen on sisällytettävä direktiivin 2009/73/EY 14 ja 22 artiklassa tarkoitettujen investoijien pitkäaikaisia sitoumuksia; ja

c) määriteltävä puuttuvat investoinnit erityisesti rajat ylittävän kapasiteetin osalta.

Toisen alakohdan c alakohdan osalta yhteisön laajuiseen verkon kehittämissuunnitelmaan voidaan liittää katsaus esteistä, joita aiheutuu erilaisista lupamenettelyistä tai -käytännöistä verkon rajat ylittävän kapasiteetin lisäämiselle.

11. Virasto arvioi, ovatko kansalliset kymmenvuotiset verkon kehittämissuunnitelmat yhteisön laajuisen verkon kehittämissuunnitelman mukaisia. Jos virasto havaitsee kansallisen kymmenvuotisen verkon kehittämissuunnitelman ja yhteisön laajuisen verkon kehittämissuunnitelman välillä epäjohdonmukaisuuksia, sen on tapauksen mukaan suositeltava kansallisen verkon kehittämissuunnitelman tai yhteisön laajuisen verkon kehittämissuunnitelman muuttamista. Jos tällainen kansallinen verkon kymmenvuotinen kehittämissuunnitelma on laadittu direktiivin 2009/73/EY 22 artiklan mukaisesti, viraston on suositeltava toimivaltaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle kansallisen kymmenvuotisen verkon kehittämissuunnitelman muuttamista mainitun direktiivin 22 artiklan 7 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava asiasta komissiolle.

12. Kaasu-ENTSOn on esitettävä näkemyksensä komissiolle sen pyynnöstä 23 artiklan mukaisia suuntaviivoja annettaessa.

9 artikla

Viraston toteuttama seuranta

1. Virasto seuraa Kaasu-ENTSOn 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamista ja raportoi asiasta komissiolle.

Virasto seuraa, miten Kaasu-ENTSO panee täytäntöön 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittuja verkkosääntöjä ja verkkosääntöjä, jotka on kehitetty 6 artiklan 1–10 kohdan mukaisesti mutta joita komissio ei ole hyväksynyt 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Tapauksissa, joissa Kaasu-ENTSO ei ole pannut täytäntöön jotakin verkkosääntöä, virasto pyytää Kaasu-ENTSOa toimittamaan asianmukaisesti perustellun selvityksen siitä, miksi se ei ole näin tehnyt. Virasto ilmoittaa komissiolle tästä selvityksestä ja antaa siitä lausuntonsa.

Virasto seuraa ja analysoi verkkosääntöjen ja komission 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti antamien suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jolla pyritään helpottamaan markkinoiden yhdentymistä, sekä syrjimättömyyteen, toimivaan kilpailuun ja markkinoiden tehokkaaseen toimintaan, ja raportoi asiasta komissiolle.

2. Kaasu-ENTSOn on toimitettava virastolle lausunnon antamista varten yhteisön laajuisen verkon kehittämissuunnitelman ja vuotuisen työohjelman luonnokset, mukaan lukien tiedot kuulemismenettelystä ja muut 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat.

▼B

Jos virasto katsoo, että Kaasu-ENTSOn toimittama vuotuinen työohjelmaluonnos tai yhteisön laajuinen verkon kehittämissuunnitelmaluonnos ei edistä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua, markkinoiden tehokasta toimintaa tai kolmansille osapuolille avoimen rajat ylittävän yhteenliittämisen riittävää tasoa, virasto antaa Kaasu-ENTSOlle ja komissiolle kahden kuukauden kuluessa luonnosten vastaanottamispäivästä asianmukaisesti perustellun lausunnon sekä suosituksia.

10 artikla

Kuuleminen

1. Laatiessaan 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja verkkosääntöjä, yhteisönlaajuista verkon kehittämissuunnitelmaluonnosta ja verkoston vuotuista työohjelmaa Kaasu-ENTSOn on julkisella ja avoimella tavalla ja varhaisessa vaiheessa kuultava laajasti 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelytapasääntöjen mukaisesti kaikkia markkinaosapuolia, joita asia koskee, ja erityisesti kaikkia sidosryhmiä edustavia organisaatioita. Kuultavia tahoja ovat myös kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut kansalliset viranomaiset, toimitus- ja tuotantoyritykset, verkon käyttäjät, asiakkaat mukaan lukien, ja jakeluverkonhaltijat, mukaan lukien asianomaiset toimialajärjestöt, tekniset elimet ja sidosryhmien yhteisöt, joita asia koskee. Kuulemisessa on pyrittävä määrittämään päätöksentekoprosessin kaikkien asiaankuuluvien osapuolten näkemykset ja ehdotukset.

2. Kaikki 1 kohdassa tarkoitettuihin kuulemisiin liittyvät asiakirjat ja kokouspöytäkirjat on julkistettava.

3. Ennen 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vuotuisen työohjelman ja verkkosääntöjen hyväksymistä Kaasu-ENTSOn on ilmoitettava kuulemismenettelyn aikana vastaanotetut huomautukset ja se, miten ne on otettu huomioon. Sen on perusteltava tapaukset, joissa huomautuksia ei ole otettu huomioon.

▼M3

11 artikla

Kulut

Tämän asetuksen 4–12 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 11 artiklassa tarkoitettuihin Kaasu-ENTSOn toimintoihin liittyvistä kustannuksista vastaavat siirtoverkonhaltijat, ja kustannukset otetaan huomioon tariffeja laskettaessa. Sääntelyviranomaiset hyväksyvät kustannukset ainoastaan, jos ne ovat kohtuullisia ja oikeasuhteisia.

▼B

12 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden alueellinen yhteistyö

1. Siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä Kaasu-ENTSOn puitteissa alueellista yhteistyötä, jolla edistetään 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimia. Niiden on erityisesti julkaistava joka toinen vuosi alueellinen investointisuunnitelma, ja ne voivat sen perusteella tehdä investointipäätöksiä.

▼B

2. Siirtoverkonhaltijoiden on edistettävä operatiivisia järjestelyjä verkon optimaalisen hallinnan varmistamiseksi sekä edistettävä energiapörssien kehittämistä, rajat ylittävän kapasiteetin koordinoitua jakamista syrjimättömillä markkinapohjaisilla ratkaisuilla, kiinnittäen asianmukaisesti huomiota implisiittisten huutokauppojen erityisiin etuihin lyhytaikaisen jakamisen osalta, sekä tasehallintamekanismien yhdentämistä.

3. Komissio voi 1 ja 2 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi määritellä kunkin alueellisen yhteistyörakenteen kattaman maantieteellisen alueen ottaen huomioon olemassa olevat alueelliset yhteistyörakenteet. Kukin jäsenvaltio voi edistää yhteistyötä useammalla kuin yhdellä maantieteellisellä alueella. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Tätä tarkoitusta varten komissio kuulee virastoa ja Kaasu-ENTSOa.

13 artikla

Verkkoonpääsytariffit

1. Sellaisten siirtoverkonhaltijoiden soveltamien tariffien tai niiden laskennassa käytettävien menetelmien, jotka sääntelyviranomaiset ovat hyväksyneet direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan mukaisesti, samoin kuin mainitun direktiivin 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistujen tariffien on oltava avoimia, niissä on otettava huomioon järjestelmän toimivuuden ja parantamisen tarve ja niiden on vastattava todellisia kustannuksia sikäli kuin nämä ovat verrattavissa tehokkaan ja rakenteeltaan vastaavan verkonhaltijan kustannuksiin ja ne ovat avoimia. Samalla on otettava mukaan sijoitetun pääoman asianmukainen tuotto, ja niissä on tarvittaessa otettava huomioon sääntelyviranomaisten suorittama tariffien vertaileva arviointi. Tariffeja tai niiden laskentamenetelmiä on sovellettava syrjimättömästi.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että tariffit voidaan myös määrittää markkinaehtoisilla järjestelyillä, kuten huutokaupoilla, edellyttäen että sääntelyviranomainen on hyväksynyt kyseiset järjestelyt ja niistä syntyvät tulot.

Tariffien tai niiden laskennassa käytettävien menetelmien on helpotettava tehokasta kaasukauppaa ja kilpailua, vältettävä samalla verkonkäyttäjien välinen ristiintukeminen, tarjottava investointikannustimia ja ylläpidettävä tai luotava siirtoverkkojen yhteentoimivuutta.

Verkon käyttäjiltä perittävien tariffien on oltava syrjimättömiä, ja ne on määriteltävä erikseen siirtoverkon kunkin syöttö- ja ottokohdan osalta. Kansallisten sääntelyviranomaisten on hyväksyttävä syöttö- ja ottokohtia koskevat kustannusten jakomekanismit ja maksujen määrittämismenettely. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtymäkauden jälkeen viimeistään 3 päivänä syyskuuta 2011 verkkomaksuja ei lasketa sopimusvirtojen perusteella.

▼B

2. Verkkoonpääsytariffeilla ei saa rajoittaa markkinoiden likviditeettiä eikä vääristää eri siirtoverkkojen välistä rajat ylittävää kauppaa. Jos tariffijärjestelmien tai tasehallintamekanismien erot haittaavat rajat ylittävää kauppaa, siirtoverkonhaltijoiden on tiiviissä yhteistyössä asianmukaisten kansallisten viranomaisten kanssa aktiivisesti pyrittävä lähentämään tariffirakenteita ja veloitusperiaatteita tasehallinta mukaan lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan soveltamista.

14 artikla

Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät palvelut siirtoverkonhaltijoiden osalta

1. Siirtoverkonhaltijoiden on

a) varmistettava, että ne tarjoavat palveluja syrjimättömästi kaikille verkonkäyttäjille;

b) tarjottava sekä kiinteitä että keskeytyviä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluja. Keskeytyvän kapasiteetin hinnassa otetaan huomioon keskeytyksen todennäköisyys;

c) tarjottava verkonkäyttäjille sekä pitkä- että lyhytaikaisia palveluja.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan osalta siirtoverkonhaltijan on tarjotessaan samaa palvelua eri käyttäjille noudatettava yhtäläisiä sopimusehtoja ja -edellytyksiä joko käyttämällä yhdenmukaisia siirtosopimuksia tai yhteistä verkkosääntöä, jotka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt direktiivin 2009/73/EY 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tariffeja ei saa sillä perusteella, että siirtosopimuksella on poikkeuksellinen voimaantulopäivä tai että sillä on lyhyempi voimassaoloaika kuin vakiomuotoisella vuosittaisella siirtosopimuksella, korottaa tai alentaa mielivaltaisesti siten, että tariffit eivät vastaa palvelun markkina-arvoa 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

3. Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluita voidaan tarvittaessa tarjota edellyttäen, että verkonkäyttäjät antavat asianmukaiset takeet tällaisten käyttäjien luottokelpoisuudesta. Kyseiset takeet eivät saa muodostaa aiheettomia esteitä markkinoille pääsylle, ja niiden on oltava syrjimättömiä, avoimia ja oikeasuhteisia.

15 artikla

Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät palvelut varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta

1. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on

a) tarjottava palveluja, jotka vastaavat markkinoiden kysyntään, syrjimättömästi kaikille verkonkäyttäjille; etenkin jos nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen tai varastointilaitteistojen haltija tarjoaa samaa palvelua eri asiakkaille, sen on tarjottava palvelu samanlaisilla sopimusehdoilla;

▼B

b) tarjottava palveluja, jotka ovat yhteensopivia yhteenliitettyjen kaasunsiirtoverkkojen käytön kanssa, ja helpotettava verkkoon pääsyä tekemällä yhteistyötä siirtoverkonhaltijan kanssa; ja

c) julkistettava asiaa koskevat tiedot ja erityisesti tiedot palvelujen käytöstä ja saatavuudesta siten, että ne ovat saatavilla varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten käyttäjien kohtuullisten kaupallisten tarpeiden edellyttämässä ajassa; kansallisen sääntelyviranomaisen on seurattava näiden tietojen julkaisemista.

2. Kunkin varastointilaitteistojen haltijan on

a) tarjottava sekä kiinteitä että keskeytyviä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluja; keskeytyvän kapasiteetin hinnassa otetaan huomioon keskeytyksen todennäköisyys;

b) tarjottava varastojen käyttäjille sekä pitkä- että lyhytaikaisia palveluja; ja

c) tarjottava varastojen käyttäjille sekä eriyttämättömiä että eriytettyjä palveluja varastotilan ja lataus- ja purkauskyvyn osalta.

3. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia ja varastoja koskevat sopimukset eivät saa johtaa tariffien mielivaltaiseen korottamiseen sillä perusteella, että

a) sopimusta ei allekirjoiteta maakaasuvuoden aikana ja sillä on poikkeuksellinen voimaantulopäivä tai

b) sopimuksella on lyhyempi voimassaoloaika kuin vakiomuotoisella vuosittaisella varastointia ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosta koskevalla sopimuksella.

4. Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluita voidaan tarvittaessa tarjota edellyttäen, että verkonkäyttäjät antavat asianmukaiset takeet tällaisten käyttäjien luottokelpoisuudesta. Kyseiset takeet eivät saa muodostaa aiheettomia esteitä markkinoille pääsylle, ja niiden on oltava syrjimättömiä, avoimia ja oikeasuhteisia.

5. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksen kapasiteetin ja varastointikapasiteetin vaadittavan vähimmäiskoon sopimusperusteisen rajoittamisen on perustuttava teknisiin rajoituksiin, ja rajoittaminen ei saa haitata varastojen pienkäyttäjien mahdollisuuksia käyttää varastointipalveluja.

16 artikla

Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet siirtoverkonhaltijoiden osalta

1. Jäljempänä 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen siirtoverkon kaikkien kyseeseen tulevien kohtien maksimikapasiteetti on saatettava markkinaosapuolten käytettäväksi ottaen huomioon järjestelmän toimivuus ja verkon tehokas toiminta.

2. Siirtoverkonhaltijan on pantava täytäntöön ja julkistettava syrjimättömät ja avoimet kapasiteetinjakomekanismit, joiden on

a) annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja teknisen kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja helpotettava investointeja uuteen infrastruktuuriin ja rajat ylittävää maakaasun kauppaa;

▼B

b) oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spot-markkinat ja kaupankäynnin keskukset mukaan luettuina, oltava samalla joustavia, ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin; ja

c) oltava yhteensopivia verkkoihin pääsyä koskevien jäsenvaltioiden järjestelmien kanssa.

3. Siirtoverkonhaltijan on pantava täytäntöön ja julkistettava ylikuormituksen hallitsemiseksi syrjimättömät ja avoimet menettelyt, jotka helpottavat rajat ylittävää maakaasun kauppaa ketään syrjimättä ja jotka perustuvat seuraaviin periaatteisiin:

a) jos kyseessä on sopimusperusteinen ylikuormitus, siirtoverkonhaltijan on tarjottava käyttämätöntä kapasiteettia ensimarkkinoilla vähintään seuraavan vuorokauden kapasiteettina ja keskeytyvänä kapasiteettina; ja

b) verkonkäyttäjillä, jotka haluavat jälleenmyydä tai vuokrata edelleen käyttämättömän sovitun kapasiteettinsa jälkimarkkinoilla, on oltava siihen oikeus.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta jäsenvaltio voi edellyttää, että verkonkäyttäjät tekevät tästä ilmoituksen tai antavat tästä tiedon siirtoverkonhaltijalle.

4. Jos kyseessä on fyysinen ylikuormitus, siirtoverkonhaltijan tai tapauksen mukaan sääntelyviranomaisten on sovellettava syrjimättömiä ja avoimia kapasiteetinjakomekanismeja.

5. Siirtoverkonhaltijoiden on arvioitava säännöllisesti uusien investointien kysyntä markkinoilla. Uusia investointeja suunnitellessaan siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä arvio markkinoiden kysynnästä ja otettava huomioon toimitusvarmuus.

17 artikla

Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta

1. Varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten enimmäiskapasiteetti on saatettava markkinaosapuolten käytettäväksi järjestelmän toimivuus ja verkon tehokas toiminta huomioon ottaen.

2. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on pantava täytäntöön ja julkistettava syrjimättömät ja avoimet kapasiteetinjakomekanismit, joiden on

a) annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja helpotettava investointeja uuteen infrastruktuuriin;

b) oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spot-markkinat ja kaupankäynnin keskukset mukaan luettuina, oltava samalla joustavia, ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin; ja

c) oltava yhteensopivia yhteenliitettyyn verkkoon pääsyä koskevien järjestelyjen kanssa.

▼B

3. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen sopimuksiin on sisällyttävä toimenpiteitä kapasiteetin turhan varaamisen estämiseksi, ottaen huomioon seuraavat periaatteet, joita sovelletaan sopimusperusteisen ylikuormituksen tapauksissa:

a) laitteiston haltijan on tarjottava nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttämätöntä kapasiteettia ensimarkkinoilla viipymättä; varastojen osalta sitä on tarjottava vähintään seuraavan vuorokauden kapasiteettina ja keskeytyvänä kapasiteettina;

b) nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten tai varastojen käyttäjillä, jotka haluavat jälleenmyydä käyttämättömän sovitun kapasiteettinsa jälkimarkkinoilla, on oltava siihen oikeus.

18 artikla

Avoimuusvaatimukset siirtoverkonhaltijoiden osalta

1. Siirtoverkonhaltijan on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot tarjoamistaan palveluista ja sovellettavista ehdoista sekä tekniset tiedot, joita verkonkäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää.

2. Siirtoverkonhaltijoiden tai asianomaisten kansallisten viranomaisten on julkaistava kohtuullisen ja riittävän yksityiskohtaista tietoa tariffien määrittämisestä, laskentamenetelmästä ja rakenteesta avoimien, puolueettomien ja syrjimättömien tariffien varmistamiseksi ja kaasuverkkojen tehokkaan käytön edistämiseksi.

3. Kunkin siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti ja jatkuvasti julkistettava tarjoamiaan palveluja varten kaikkia asianomaisia verkon kohtia, syöttö- ja ottokohdat mukaan lukien, koskevat numerotiedot teknisestä, sovitusta ja käytettävissä olevasta kapasiteetista käyttäjäystävällisessä vakiomuodossa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät verkonkäyttäjiä kuultuaan siirtoverkon kohdat, joita koskevat tiedot on julkistettava.

5. Siirtoverkonhaltijan on aina ilmoitettava tässä asetuksessa vaaditut tiedot tarkoituksenmukaisesti, määrien kannalta selkeästi, helposti saatavalla tavalla ja ketään syrjimättä.

6. Siirtoverkonhaltijan on julkistettava ennakoitua ja toteutunutta tarjontaa ja kysyntää koskevat tiedot, jotka perustuvat ilmoituksiin, ennusteisiin ja toteutuneisiin virtoihin verkosta ja verkkoon. Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kaikki tällaiset tiedot julkistetaan. Julkistettavien tietojen on oltava yhtä yksityiskohtaisia kuin siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat tiedot.

▼B

Siirtoverkonhaltijan on julkistettava verkon tasapainottamiseksi toteutetut toimenpiteet ja siitä seuranneet tulot ja kustannukset.

Niiden markkinaosapuolten, joita asia koskee, on toimitettava siirtoverkonhaltijoille tässä artiklassa tarkoitetut tiedot.

19 artikla

Avoimuusvaatimukset varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta

1. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot tarjoamistaan palveluista ja sovellettavista ehdoista sekä tekniset tiedot, joita nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttäjien tosiasiallinen mahdollisuus näiden laitosten käyttöön edellyttää.

2. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on julkistettava säännöllisesti ja jatkuvasti tiedot tarjoamastaan varaston ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteiston sovitusta ja käytettävissä olevasta kapasiteetista käyttäjäystävällisessä vakiomuodossa.

3. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on aina ilmoitettava tässä asetuksessa vaaditut tiedot tarkoituksenmukaisesti, määrien kannalta selkeästi, helposti saatavalla tavalla ja ketään syrjimättä.

4. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on julkistettava tiedot kaasun määrästä kussakin varastossa ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksessa tai varastojen ryhmässä, jos tämä vastaa tapaa, jolla käyttöoikeutta tarjotaan verkonkäyttäjille, syöttö- ja ottovirroista sekä laitosten käytettävissä olevasta kapasiteetista, mukaan luettuina tiedot laitoksista, jotka on vapautettu kolmansien osapuolten käyttöoikeudesta. Nämä tiedot on toimitettava myös siirtoverkonhaltijalle, jonka on julkistettava kooste niistä verkkokohtaisesti tai asianomaisten kohtien mukaan määriteltyjen osaverkkojen osalta. Tiedot on ajantasaistettava vähintään kerran vuorokaudessa.

Jos varastointilaitteiston käyttäjä on varaston ainoa käyttäjä, varastointilaitteiston käyttäjä voi esittää kansalliselle sääntelyviranomaiselle perustellun pyynnön ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen luottamuksellisesta käsittelystä. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että kyseinen pyyntö on aiheellinen ottaen huomioon erityisesti tarpeen löytää tasapaino sellaisten liikesalaisuuksien oikeutetun suojan, joiden paljastaminen vaikuttaisi kielteisesti varaston käyttäjän yleiseen kaupalliseen strategiaan, ja kilpailulle avointen kaasun sisämarkkinoiden luomisen tavoitteen välille, se voi sallia varastointilaitteistojen haltijan jättää julkistamatta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot korkeintaan vuoden ajan.

Toinen alakohta ei poista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua velvoitetta tiedottaa siirtoverkonhaltijalle eikä siirtoverkonhaltijan julkistamisvelvoitetta, paitsi jos koostetiedot vastaavat yksittäistä varastointilaitteistoa koskevia tietoja, joiden julkistamatta jättämisen kansallinen sääntelyviranomainen on hyväksynyt.

▼B

5. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden tai asianomaisten sääntelyviranomaisten on julkistettava riittävän yksityiskohtaista tietoa tariffien määrittämisestä, laskentamenetelmistä ja tariffien rakenteesta, kun on kyse säännellystä kolmansien osapuolten pääsystä infrastruktuureihin, avoimien, puolueettomien ja syrjimättömien tariffien varmistamiseksi ja infrastruktuurien tehokkaan käytön edistämiseksi.

20 artikla

Verkonhaltijoiden säilyttämät tiedot

Siirtoverkonhaltijoiden ja varastointilaitteistojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen haltijoiden on pidettävä kansallisten viranomaisten, myös kansallisen sääntelyviranomaisen, kansallisen kilpailuviranomaisen ja komission saatavilla kaikki 18 ja 19 artiklassa ja liitteessä I olevassa 3 osassa tarkoitetut tiedot viiden vuoden ajan.

21 artikla

Tasehallintasäännöt ja tasepoikkeamamaksut

1. Tasehallintasäännöt on suunniteltava oikeudenmukaisella, syrjimättömällä ja avoimella tavalla ja niiden on pohjauduttava puolueettomiin perusteisiin. Tasehallintasääntöjen on vastattava verkon todellisia vaatimuksia ottaen huomioon siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat resurssit. Tasehallintasääntöjen on oltava markkinaperusteisia.

2. Siirtoverkonhaltijan on annettava riittävää, oikea-aikaista ja luotettavaa on line -tietoa verkonkäyttäjien tasetilanteesta, jotta verkonkäyttäjät voivat tehdä oikea-aikaisen korjauksen.

Annettujen tietojen on oltava samaa tasoa kuin siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat tiedot ja vastattava selvityskautta, jolta tasepoikkeamamaksut lasketaan.

Tämän kohdan mukaisten tietojen antamisesta ei saa periä maksua.

3. Tasepoikkeamamaksujen on vastattava kustannuksia mahdollisimman pitkälti ja asianmukaisesti kannustettava verkonkäyttäjiä tasapainottamaan kaasun syöttämisensä ja ottamisensa. Niissä on vältettävä verkonkäyttäjien välistä ristiintukemista, eivätkä ne saa estää uusien yrittäjien tuloa markkinoille.

Toimivaltaisen viranomaisen tai siirtoverkonhaltijan on tarvittaessa julkistettava tasepoikkeamamaksujen laskentamenetelmät sekä lopulliset tariffit.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtoverkonhaltijat pyrkivät yhdenmukaistamaan tasehallintajärjestelmiä ja tehostamaan rakenteita ja tasehallintamaksujen tasoja kaasukaupan helpottamiseksi.

▼B

22 artikla

Kapasiteettioikeuksien kauppa

Kunkin siirtoverkonhaltijan, varastointilaitteiston haltijan ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteiston haltijan on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet kapasiteettioikeuksilla käytävän vapaan kaupan mahdollistamiseksi ja sen helpottamiseksi avoimella ja syrjimättömällä tavalla. Jokaisen haltijan on kehitettävä yhdenmukaiset siirtoa, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia tai varastointia koskevat sopimukset ja menettelyt ensimarkkinoilla helpottaakseen kapasiteetilla käytävää jälkimarkkinakauppaa sekä tunnustettava ensisijaisten kapasiteettioikeuksien siirto, josta verkonkäyttäjät ovat ilmoittaneet.

Yhdenmukaisista siirtoa, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia tai varastointia koskevista sopimuksista ja menettelyistä on annettava ilmoitus sääntelyviranomaisille.

23 artikla

Suuntaviivat

1. Suuntaviivoissa, joilla on tarkoitus varmistaa tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämä yhdenmukaistamisen vähimmäistaso, määritellään tarvittaessa

a) kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvien palvelujen yksityiskohdat, mukaan luettuina näiden palvelujen luonne, kesto ja muut vaatimukset, 14 ja 15 artiklan mukaisesti;

b) kapasiteetinjakomekanismien periaatteiden yksityiskohdat ja sopimusperusteisen ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltamisen yksityiskohdat 16 ja 17 artiklan mukaisesti;

c) yksityiskohdat tietojen toimittamisesta ja niiden teknisten tietojen määrittely, joita verkonkäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää, sekä avoimuusvaatimusten kannalta olennaisten kohtien määrittelystä, mukaan luettuina kaikista merkityksellisistä kohdista julkistettavat tiedot ja aikataulu tietojen julkistamiselle 18 ja 19 artiklan mukaisesti;

d) maakaasun rajat ylittävään kauppaan liittyviä tariffimenetelmiä koskevat yksityiskohdat 13 artiklan mukaisesti;

e) 8 artiklan 6 kohdassa lueteltuja aloja koskevat yksityiskohdat.

Komissio kuulee tässä tarkoituksessa virastoa ja Kaasu-ENTSOa.

2. Liitteessä I vahvistetaan 1 kohdan a, b, ja c alakohdassa lueteltuja kysymyksiä koskevat suuntaviivat siirtoverkonhaltijoiden osalta.

▼B

Komissio voi antaa suuntaviivoja tämän artiklan 1 kohdassa luetelluista kysymyksistä sekä muuttaa 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja suuntaviivoja. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Tämän asetuksen nojalla vahvistettuja suuntaviivoja sovellettaessa ja muutettaessa on otettava huomioon kansallisten kaasujärjestelmien väliset erot, minkä vuoksi tällöin ei edellytetä yhdenmukaisia yksityiskohtaisia ehtoja ja edellytyksiä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyn osalta yhteisön tasolla. Näissä suuntaviivoissa voidaan kuitenkin asettaa vähimmäisvaatimukset, jotka on täytettävä maakaasun sisämarkkinoiden kannalta välttämättömien syrjimättömien ja avointen verkkoonpääsyä koskevien edellytysten saavuttamiseksi ja joita voidaan sitten soveltaa kansallisten kaasujärjestelmien väliset erot huomioon ottaen.

24 artikla

Sääntelyviranomaiset

Sääntelyviranomaisten on tämän asetuksen mukaisia tehtäviään suorittaessaan varmistettava tämän asetuksen ja sen 23 artiklan mukaisesti annettujen suuntaviivojen noudattaminen.

Niiden on tarvittaessa toimittava yhteistyössä keskenään sekä komission ja viraston kanssa direktiivin 2009/73/EY VIII lukua noudattaen.

25 artikla

Tietojen antaminen

Jäsenvaltioiden ja sääntelyviranomaisten on annettava komissiolle pyynnöstä kaikki 23 artiklan soveltamisen edellyttämät tiedot.

Komissio vahvistaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa tiedot on toimitettava, ottaen huomioon vaadittujen tietojen monimutkaisuuden ja tietojen saamisen kiireellisyyden.

26 artikla

Jäsenvaltioiden oikeus säätää yksityiskohtaisempia toimenpiteitä

Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeuksia pitää voimassa tai ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka sisältävät tätä asetusta ja 23 artiklassa tarkoitettuja suuntaviivoja yksityiskohtaisempia säännöksiä.

▼B

27 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseiset säännökset pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään heinäkuuta 2006 mennessä näistä säännöksistä, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 1775/2005 säännöksiä, ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. ►C2 Niiden on ilmoitettava komissiolle säännöksistä, jotka eivät vastaa asetuksen (EY) N:o 1775/2005 säännöksiä, 3 päivään maaliskuuta 2011 mennessä ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. ◄

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla säädetyt seuraamukset eivät saa olla luonteeltaan rikosoikeudellisia.

28 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2009/73/EY 51 artiklan nojalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

29 artikla

Komission kertomus

Komissio seuraa tämän asetuksen täytäntöönpanoa. Komissio selostaa direktiivin 2009/73/EY 52 artiklan 6 kohdan mukaisessa kertomuksessaan myös tämän asetuksen soveltamisesta saatuja kokemuksia. Kertomuksessa tarkastellaan erityisesti, missä määrin tällä asetuksella on onnistuttu varmistamaan, että kaasun siirtoon sovelletaan syrjimättömiä ja kustannuksia vastaavia kaasunsiirtoverkkoon pääsyä koskevia edellytyksiä niin, että edistetään asiakkaiden valinnanvapautta toimivilla sisämarkkinoilla ja pitkän aikavälin toimitusvarmuutta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia ja/tai suosituksia.

30 artikla

Poikkeukset ja vapautukset

Tätä asetusta ei sovelleta

a) jäsenvaltioissa oleviin maakaasun siirtoverkkoihin direktiivin 2009/73/EY 49 artiklan nojalla myönnettyjen poikkeusten voimassaolon aikana;

▼B

b) direktiivin 2009/73/EY 36 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin merkittäviin uusiin infrastruktuureihin eli jäsenvaltioiden välisiin yhdysputkiin, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin ja varastoihin, olemassa olevien infrastruktuurien kapasiteetin merkittävään kasvuun ja tällaisiin infrastruktuureihin tehtäviin uusien kaasuntoimituslähteiden kehittämisen mahdollistaviin muutoksiin, joiden osalta on myönnetty vapautus mainitun direktiivin 9, 14, 32, 33 ja 34 artiklan tai 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohdan soveltamisesta, niin kauan kuin ne on vapautettu tässä alakohdassa tarkoitetuista säännöksistä lukuun ottamatta tämän asetuksen 19 artiklan 4 kohtaa; tai

c) maakaasun siirtoverkkoihin, joiden osalta on myönnetty poikkeuksia direktiivin 2009/73/EY 48 artiklan nojalla.

Ensimmäisen kohdan a alakohdan osalta jäsenvaltiot, joille on myönnetty poikkeuksia direktiivin 2009/73/EY 49 artiklan nojalla, voivat hakea komissiolta tilapäistä poikkeusta tämän asetuksen soveltamisesta enintään kahdeksi vuodeksi tässä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen päättymispäivästä.

31 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1775/2005 3 päivästä maaliskuuta 2011. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼C1

Sitä sovelletaan 3 päivästä maaliskuuta 2011.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

SUUNTAVIIVAT

1. **Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät palvelut siirtoverkonhaltijoiden osalta**

1. Siirtoverkonhaltijoiden on tarjottava kiinteitä ja keskeytyviä palveluja alkaen yhden päivän mittaisesta vähimmäiskestosta.

2. Yhdenmukaiset siirtosopimukset ja yhteiset verkkosäännöt on suunniteltava tavalla, jolla helpotetaan verkonkäyttäjien ostamalla kapasiteetilla käytävää kauppaa ja tällaisen kapasiteetin uudelleenkäyttöä estämättä kapasiteetin vapauttamista.

3. Siirtoverkonhaltijat laativat verkkosääntöjä ja yhdenmukaisia sopimuksia kuultuaan asianmukaisesti verkonkäyttäjiä.

4. Siirtoverkonhaltijoiden on sovellettava vakioituja ilmoitus- ja uudelleenilmoitusmenettelyjä. Niiden on kehitettävä tietojärjestelmiä ja sähköisiä viestintäkeinoja, joiden avulla annetaan asianmukaisia tietoja verkonkäyttäjille ja helpotetaan liiketoimia, kuten ilmoituksia, kapasiteetinmyyntisopimusten tekoa ja verkonkäyttäjien välistä kapasiteettioikeuksien siirtoa.

5. Siirtoverkonhaltijoiden on yhdenmukaistettava muodollistetut pyyntömenettelyt ja vastausajat teollisuuden parhaiden toimintatapojen mukaisesti minimoidakseen vastausajat. Niiden on otettava käyttöön tietokonepohjaiset kapasiteetinvaraus- ja vahvistusjärjestelmät ja ilmoitus- ja uudelleenilmoitusmenettelyt viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2006 asianomaisia verkonkäyttäjiä kuultuaan.

6. Siirtoverkonhaltijat eivät saa periä verkonkäyttäjiltä erillisiä maksuja tietopyynnöistä ja liiketoimista, jotka liittyvät niiden siirtosopimuksiin ja jotka suoritetaan vakiosääntöjen ja -menettelyjen mukaisesti.

7. Tietopyynnöistä, jotka aiheuttavat poikkeuksellisia tai erityisen suuria kustannuksia, kuten toteutettavuustutkimukset, voidaan periä erillisiä maksuja, jos kyseiset maksut voidaan perustella asianmukaisesti.

8. Siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä yhteistyötä muiden siirtoverkonhaltijoiden kanssa verkkojensa huollon koordinoinnissa, jotta verkonkäyttäjille ja muiden alueiden siirtoverkonhaltijoille tarjotuissa siirtopalveluissa olisi mahdollisimman vähän keskeytyksiä ja jotta varmistettaisiin yhtäläiset edut toimitusvarmuuden osalta, kauttakulku mukaan luettuna.

9. Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava vähintään kerran vuodessa ennalta asetettuun määräaikaan mennessä kaikki suunnitellut huoltojaksot, jotka voivat vaikuttaa siirtosopimuksiin perustuviin verkonkäyttäjien oikeuksiin, sekä vastaavat toimintatiedot riittävän ajoissa etukäteen. Tähän kuuluu suunniteltujen huoltojaksojen muutosten julkistaminen nopeasti ja syrjimättömästi, ja ennalta suunnittelemattomasta huollosta on ilmoitettava niin pian kuin kyseiset tiedot tulevat siirtoverkonhaltijan saataville. Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava huoltojaksojen aikana säännöllisesti ajantasaista tietoa huollon yksityiskohdista, arvioidusta kestosta ja vaikutuksista.

▼B

10. Siirtoverkonhaltijoiden on pidettävä päivittäin kirjaa tosiasiallisesta huollosta ja esiintyneistä virtaushäiriöistä ja näytettävä kirjatut tiedot pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle. Tietoa on annettava pyynnöstä myös niille, joihin häiriöt ovat vaikuttaneet.

2. **Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet siirtoverkonhaltijoiden osalta ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltaminen sopimusperusteisessa ylikuormituksessa**

2.1. *Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet siirtoverkonhaltijoiden osalta*

1. Kapasiteetinjakomekanismeilla ja ylikuormituksen hallintamenettelyillä on helpotettava kilpailun kehittymistä ja likvidiä kapasiteettikauppaa, ja niiden on oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spot-markkinat ja kaupankäynnin keskukset mukaan luettuina. Niiden on oltava joustavia ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin.

2. Näissä mekanismeissa ja menettelyissä on otettava huomioon kyseisen järjestelmän toimivuus sekä toimitusvarmuus.

3. Nämä mekanismit ja menettelyt eivät saa estää uusien toimijoiden pääsyä markkinoille eivätkä luoda asiattomia esteitä markkinoillepääsylle. Ne eivät saa estää markkinatoimijoita käymästä tehokasta kilpailua, markkinoiden uudet yrittäjät ja sellaiset yritykset mukaan luettuina, joilla on pieni markkinaosuus.

4. Näiden mekanismien ja menettelyjen on annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja teknisen kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja edistettävä investointeja uuteen infrastruktuuriin.

5. Verkonkäyttäjille on ilmoitettava, minkälaiset tilanteet voivat vaikuttaa sovitun kapasiteetin saatavuuteen. Keskeytyksiä koskevien tietojen olisi vastattava siirtoverkonhaltijoiden saatavilla olevan tiedon tasoa.

6. Jos siirtoverkonhaltijoilla on vaikeuksia täyttää sovitut toimitusvelvoitteet järjestelmän toimivuuteen liittyvistä syistä, niiden olisi ilmoitettava asiasta verkonkäyttäjille ja pyrittävä löytämään viipymättä syrjimätön ratkaisu.

Siirtoverkonhaltijoiden on kuultava verkonkäyttäjiä menettelyistä ennen niiden käyttöönottoa ja sovittava niistä sääntelyviranomaisen kanssa.

▼M2

2.2 *Ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltaminen sopimusperusteisessa ylikuormituksessa*

2.2.1 Yleiset määräykset

1. Tämän liitteen 2.2 kohdan määräyksiä sovelletaan vierekkäisten syöttö- ja ottojärjestelmien välisiin fyysisiin ja virtuaalisiin yhteenliitäntäpisteisiin kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tai yhden jäsenvaltion sisällä, siltä osin kuin kyseisiin pisteisiin sovelletaan käyttäjien varausmenettelyjä. Niitä voidaan soveltaa myös kolmansiin maihin yhteydessä oleviin syöttö- ja ottokohtiin, jos kyseinen kansallinen sääntelyviranomainen on niin päättänyt. Kyseisiä 2.2. kohdan määräyksiä ei sovelleta loppukäyttäjiin ja jakeluverkkoihin yhteydessä oleviin ottokohtiin, nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemiin ja tuotantolaitoksiin yhteydessä oleviin syöttökohtiin ja varastointilaitoksiin yhteydessä oleviin syöttö- ja ottokohtiin.

▼M2

2. Vuodesta 2014 alkaen virasto julkaisee kunkin vuoden 1 päivään maaliskuuta mennessä seurantaraportin edeltävänä vuonna myytyjen kiinteäkapasiteettituotteiden aiheuttamasta ylikuormituksesta yhteenliitäntäpisteissä käyttäen perustana tietoja, joita siirtoverkonhaltijat julkaisevat tämän liitteen 3 kohdan nojalla ja jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat tarvittavilta osin todentaneet sekä ottaen mahdollisimman suuressa määrin huomioon kapasiteettikaupan jälkimarkkinoilla ja keskeytyvän kapasiteetin käytön.

3. Siirtoverkonhaltijoiden on asetettava tarjolle kaikki lisäkapasiteetti, joka tulee saataville 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa säädettyjen ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltamisen myötä, noudattaen tavanomaista jakamisprosessia.

4. Jäljempänä 2.2.2, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa määrätyt toimenpiteet on otettava käyttöön 1 päivänä lokakuuta 2013. Sen sijaan 2.2.3 kohdan 1–5 alakohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2016.

2.2.2 Kapasiteetin lisääminen ylivaraamisella ja takaisinostojärjestelmällä

1. Siirtoverkonhaltijoiden on laadittava ehdotus kannustinpohjaisesta ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmästä ja kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksynnän saatuaan toteutettava se lisäkapasiteetin tarjoamiseksi kiinteänä kapasiteettina. Ennen toteuttamista kansallisen sääntelyviranomaisen on kuultava naapurijäsenvaltioiden kansallisia sääntelyviranomaisia ja otettava niiden lausunnot huomioon. Lisäkapasiteetti määritellään kiinteäksi kapasiteetiksi, jota tarjotaan tämän asetuksen 16 artiklan 1 kohdan pohjalta lasketun, tietyn yhteenliitäntäpisteen teknisen kapasiteetin lisäksi.

2. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmän on kannustettava siirtoverkonhaltijoita asettamaan saataville lisäkapasiteettia ottaen huomioon kyseisen syöttö- ja ottojärjestelmän tekniset ominaisuudet, kuten lämpöarvo, lämpötila ja oletettu kulutus, sekä vierekkäisten verkkojen kapasiteetit. Siirtoverkonhaltijoiden on sovellettava syöttö- ja ottojärjestelmän teknisen tai lisäkapasiteetin uudelleenlaskentaan dynaamista lähestymistapaa.

3. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmän on perustuttava kannustinmalliin, joka kuvastaa lisäkapasiteetin tarjoamisesta siirtoverkonhaltijoille aiheutuvaa riskiä. Järjestelmän on oltava sellainen, että lisäkapasiteetin myynnistä saatavat tulot sekä 6 kohdan mukaisista takaisinostojärjestelmistä tai toimenpiteistä aiheutuvat kulut jakautuvat siirtoverkonhaltijoiden ja verkon käyttäjien kesken. Kansalliset sääntelyviranomaiset päättävät tulojen ja kustannusten jakautumisesta siirtoverkonhaltijan ja verkon käyttäjän välillä.

4. Siirtoverkonhaltijan tulojen määrittämistä varten tekninen kapasiteetti, erityisesti takaisin luovutettu kapasiteetti, sekä mahdollinen kapasiteetti, joka vapautuu kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismin tai pitkän aikavälin ”käytä tai menetä” -mekanismin soveltamisen myötä, on katsottava jaetuksi ennen lisäkapasiteettia.

▼M2

5. Lisäkapasiteettia määritellessään siirtoverkonhaltijan on otettava huomioon tilastolliset ennusteet tiettynä ajankohtana yhteenliitäntäpisteissä fyysisesti käyttämättömäksi todennäköisesti jäävästä kapasiteetista. Sen on otettava huomioon myös lisäkapasiteetin tarjontaan liittyvä riskiprofiili, joka ei johda kohtuuttomiin takaisinostovelvoitteisiin. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmässä on myös arvioitava kapasiteetin takaisinostojen todennäköisyys ja kustannukset ja otettava tämä huomioon saataville asetettavan lisäkapasiteetin määrässä.

6. Silloin kun se on tarpeen järjestelmän eheyden ylläpitämiseksi, siirtoverkonhaltijoiden on käytettävä markkinapohjaista takaisinostomenettelyä, jossa verkon käyttäjät voivat tarjota kapasiteettia. Verkon käyttäjille on ilmoitettava sovellettavasta takaisinostomenettelystä. Takaisinostomenettelyn käyttö ei rajoita mahdollisten hätätoimenpiteiden suorittamista.

7. Siirtoverkonhaltijoiden on ennen takaisinostomenettelyn käyttöä selvitettävä, voitaisiinko järjestelmän eheys säilyttää kustannustehokkaammin vaihtoehtoisilla teknisillä ja kaupallisilla toimenpiteillä.

8. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmää ehdottaessaan siirtoverkonhaltijan on toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, arviot ja mallit, jotta tämä voi arvioida järjestelmän. Siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti raportoitava kansalliselle sääntelyviranomaiselle järjestelmän toiminnasta ja toimitettava kansallisen sääntelyviranomaisen pyynnöstä kaikki asiaa koskevat tiedot. Kansallinen sääntelyviranomainen voi pyytää siirtoverkonhaltijaa tekemään järjestelmään muutoksia.

2.2.3 Kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismi

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on velvoitettava siirtoverkonhaltijat soveltamaan alkuperäisen ilmoitetun kapasiteetin muuttamisen suhteen verkon kunkin käyttäjän osalta yhteenliitäntäpisteissä vähintään 3 kohdassa säädettyjä sääntöjä, jos 2.2.1 kohdan 2 alakohdan mukainen viraston laatima vuotuinen seurantaraportti osoittaa, että kysyntä on yhteenliitäntäpisteissä ylittänyt tarjonnan, huutokauppaamista käytettäessä rajahintaan, kapasiteetinjakomenettelyjen yhteydessä seurantaraportin kattamana vuonna tuotteissa, jotka on tarkoitettu käytettäviksi joko kyseisenä vuonna tai jompanakumpana seuraavista kahdesta vuodesta,

   a) kun kyseessä on vähintään kolme kestoltaan kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta tai

   b) kun kyseessä on vähintään kaksi kestoltaan vuosineljänneksen mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta tai

   c) kun kyseessä on vähintään yksi kestoltaan vähintään vuoden mittainen kiinteän kapasiteetin tuote tai

   d) kun tarjolla ei ole ollut lainkaan kestoltaan vähintään kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta.

2. Jos vuotuinen seurantaraportti osoittaa, että 1 kohdassa määritelty tilanne ei todennäköisesti toistu tulevien kolmen vuoden aikana, esimerkiksi koska saataville tulee kapasiteettia verkon fyysisen laajentamisen tai pitkien sopimusten päättymisen myötä, kyseiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat päättää lopettaa kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismin soveltamisen.

▼M2

3. Verkon käyttäjän sopimusperusteisesta kapasiteetista yhteenliitäntäpisteessä voidaan uudelleenilmoittaa enintään 90 prosenttia ja vähintään 10 prosenttia. Jos ilmoitus kuitenkin kattaa yli 80 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetista, puolet ilmoittamattomasta määrästä voidaan uudelleenilmoittaa suuremmaksi. Jos ilmoitus kattaa enintään 20 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetista, puolet ilmoitetusta määrästä voidaan uudelleenilmoittaa pienemmäksi. Tämän kohdan soveltaminen ei rajoita mahdollisten hätätoimenpiteiden suorittamista.

4. Sopimusperusteisen kapasiteetin alkuperäinen haltija voi uudelleenilmoittaa rajoitusten alaisen osan sopimusperusteisesta kiinteästä kapasiteetistaan keskeytyvänä kapasiteettina.

5. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta verkon käyttäjiin – henkilöihin tai yrityksiin ja niiden määräysvallassa asetuksen (EY) N:o 139/2004 3 artiklan mukaisesti oleviin yrityksiin –, joiden hallussa on edellisenä vuonna ollut alle 10 prosenttia yhteenliitäntäpisteen keskimääräisestä kapasiteetista.

6. Sellaisissa yhteenliitäntäpisteissä, joissa on käytössä 3 kohdan mukainen kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismi, kansallinen sääntelyviranomainen tekee arvioinnin sen suhteesta 2.2.2 kohdan mukaiseen ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmään; kansallinen sääntelyviranomainen voi tämän perusteella päättää olla soveltamatta 2.2.2 kohtaa kyseisiin yhteenliitäntäpisteisiin. Tällaisesta päätöksestä on ilmoitettava viipymättä virastolle ja komissiolle.

7. Kansallinen sääntelyviranomainen voi päättää ottaa 3 kohdan mukaisen kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismin käyttöön tietyssä yhteenliitäntäpisteessä. Ennen tällaista päätöstä kansallisen sääntelyviranomaisen on kuultava naapurijäsenvaltioiden kansallisia sääntelyviranomaisia. Päätöstään tehdessään kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava huomioon naapurijäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten lausunnot.

2.2.4 Sopimusperusteisen kapasiteetin takaisinluovuttaminen

Siirtoverkonhaltijan on otettava vastaan kaikki takaisin luovutettava kiinteä kapasiteetti, jonka luovuttava verkon käyttäjä on varannut sopimuksella yhteenliitäntäpisteessä, lukuun ottamatta kapasiteettituotteita, joiden kesto on enintään yksi päivä. Kapasiteettisopimukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet pysyvät verkon käyttäjällä siihen saakka, kunnes siirtoverkonhaltija on jakanut kapasiteetin edelleen toiselle käyttäjälle, ja niiltä osin kuin siirtoverkonhaltija ei ole jakanut kyseistä kapasiteettia edelleen. Luovutettu kapasiteetti katsotaan uudelleenjaetuksi vasta sitten, kun kaikki saatavilla oleva kapasiteetti on jaettu. Siirtoverkonhaltijan on viipymättä ilmoitettava verkon käyttäjälle tämän luovuttaman kapasiteetin uudelleenjakamisesta. Kapasiteetin takaisinluovuttamiseen liittyville erityisehdoille, varsinkin tilanteissa, joissa useat verkon käyttäjät luovuttavat kapasiteettiaan takaisin, on saatava kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksyntä.

2.2.5 Pitkän aikavälin ”käytä tai menetä” -mekanismi

1. Kansallisen sääntelyviranomaisen on edellytettävä, että siirtoverkonhaltija vetää osittain tai kokonaan verkon käyttäjältä takaisin tietyssä yhteenliitäntäpisteessä järjestelmällisesti alikäytetyn sopimusperusteisen kapasiteetin, kun kyseinen käyttäjä ei ole myynyt tai tarjonnut kohtuullisin ehdoin käyttämätöntä kapasiteettiaan ja kun muut verkon käyttäjät ovat pyytäneet kiinteää kapasiteettia. Sopimusperusteinen kapasiteetti katsotaan järjestelmällisesti alikäytetyksi erityisesti, jos

▼M2

a) verkon käyttäjä käyttää sekä 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään syyskuuta että 1 päivästä lokakuuta 31 päivään maaliskuuta keskimäärin alle 80 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetistaan tosiasiallisen sopimuskauden ollessa yli vuosi, eikä alikäytölle ole esitetty asianmukaisia perusteita, tai

b) verkon käyttäjä ilmoittaa järjestelmällisesti lähes 100 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetistaan ja uudelleenilmoittaa sitten määrää pienemmäksi tarkoituksena kiertää 2.2.3 kohdan 3 alakohdan sääntöjä.

2. Kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismin käyttöä ei katsota perusteeksi, joka estäisi 1 kohdan soveltamisen.

3. Kapasiteetin takaisinvetämisen seurauksena verkon käyttäjä menettää sopimusperusteisen kapasiteettinsa osittain tai kokonaan tietyksi ajanjaksoksi tai jäljellä olevan tosiasiallisen sopimuskauden ajaksi. Kapasiteettisopimukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet pysyvät verkon käyttäjällä siihen saakka, kunnes siirtoverkonhaltija on jakanut kapasiteetin edelleen toiselle käyttäjälle, ja niiltä osin kuin siirtoverkonhaltija ei ole jakanut kyseistä kapasiteettia edelleen.

4. Siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, jotta tämä voi seurata sitä, missä määrin sellainen sopimusperusteinen kapasiteetti on käytössä, jota koskevan sopimuksen tosiasiallinen sopimuskausi on yli vuosi tai jonka käyttö jakautuu vähintään kahdelle vuodelle jakautuville toistuville vuosineljänneksille.

▼M1

3. **Sellaisten teknisten tietojen määrittely, joita verkonkäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää, avoimuusvaatimusten kannalta olennaisten verkon kohtien määrittely ja kaikista olennaisista kohdista julkistettavat tiedot ja aikataulu, jonka mukaan tiedot julkistetaan**

3.1 *Sellaisten teknisten tietojen määrittely, joita verkonkäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää*

3.1.1 J u l k a i s u m u o t o

1. Siirtoverkonhaltijoiden on annettava 3.1.2 kohdassa ja 3.3. kohdan 1–5 alakohdassa tarkoitetut tiedot seuraavasti:

a) yleisön saatavilla olevalla verkkosivulla maksutta ja ilman rekisteröitymistä tai muuta kirjautumista, joka tulisi siirtoverkonhaltijan tietoon;

b) säännöllisesti ja jatkuvasti; päivitysten tiheys määräytyy toteutettavien muutosten ja palvelun keston mukaan;

c) käyttäjäystävällisellä tavalla;

d) selkeällä, määritettävissä olevalla ja helposti saatavalla tavalla ja ketään syrjimättä;

▼M2

e) omalle tietokoneelle ladattavissa olevassa, siirtoverkonhaltijoiden ja kansallisten sääntelyviranomaisten sopimassa muodossa, joka mahdollistaa määrälliset analyysit ja joka perustuu yhdenmukaistetusta muodosta annettuun viraston lausuntoon;

▼M1

f) yhdenmukaisina yksikköinä erityisesti niin, että energiasisällön yksikkö on kWH (jolloin polton vertailulämpötila on 298,15 K) ja tilavuusyksikkö m^3 (273,15 K:ssa ja 1,01325 baarissa). Energiasisällön vakiomuuntokerroin on annettava. Edellä mainitun muodon lisäksi tiedot voidaan julkaista myös muissa yksiköissä;

g) jäsenvaltion virallisella kielellä / virallisilla kielillä sekä englanniksi;

▼M2

h) kaikki tiedot on 1 päivästä lokakuuta 2013 lähtien asetettava saataville keskitetysti koko unionin kattavalla yhdellä jakelualustalla, jonka ENTSOG on perustanut kustannustehokkuuden pohjalta.

▼M1

2. Siirtoverkonhaltijoiden on annettava yksityiskohtaiset tiedot kaikista 3.1.2 kohdassa ja 3.3. kohdan 1–5 alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin tehdyistä muutoksista viipymättä heti, kun ne ovat saaneet muutoksista tiedon.

3.1.2 Julkaisun sisältö

Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava vähintään seuraavat tiedot verkoistaan ja palveluistaan:

a) yksityiskohtainen ja kattava kuvaus tarjotuista palveluista ja niistä perittävistä maksuista;

b) erityyppiset siirtosopimukset, joita on olemassa näitä palveluja varten;

c) verkkosäännöt ja/tai vakioehdot, joissa määritellään kaikkien verkonkäyttäjien oikeudet ja velvollisuudet, mukaan luettuina

1. yhdenmukaiset siirtosopimukset ja muut asianmukaiset asiakirjat;

2. jos se on verkkoonpääsyn osalta tarpeen, tämän liitteen 3.2. kohdassa määriteltyjen verkon kaikkien olennaisten kohtien osalta kaasun olennaisten laatuparametrien eritelmät, mukaan luettuina vähintään bruttolämpöarvo ja Wobben indeksi, sekä vastuu muuntamisesta tai siitä aiheutuneet kustannukset verkon käyttäjille, jos kaasu ei ole näiden eritelmien mukaista;

3. jos se on verkkoonpääsyn osalta tarpeen, verkon kaikkien olennaisten kohtien osalta tiedot painevaatimuksista;

4. menettely, jota sovelletaan keskeytyvän kapasiteetin keskeytyessä, mukaan luettuna tarvittaessa yksittäisten keskeytysten ajoitus, laajuus ja järjestys (kuten prorata tai ensimmäinen keskeytyy viimeiseksi).

d) siirtoverkkoa käytettäessä sovellettavat yhdenmukaiset menettelyt, keskeisten käsitteiden määrittely mukaan luettuna;

▼**M1**

e) kapasiteetin jakamista, ylikuormituksen hallintaa ja hamstrauksen estämistä koskevat säännökset ja uudelleenkäyttömenettelyt;

f) säännöt, joita sovelletaan jälkimarkkinoilla käytävään kapasiteettikauppaan siirtoverkonhaltijan suhteen;

g) tasehallintaa koskevat säännöt ja tasepoikkeamamaksujen laskentamenetelmät;

h) tarvittaessa sellaiset siirtopalveluihin ja muihin palveluihin liittyvät joustovarat ja toleranssirajat, joihin ei liity erillisiä maksuja, sekä näiden lisäksi tarjottu joustovara ja vastaavat maksut;

i) siirtoverkonhaltijan kaasuverkon ja tämän liitteen 3.2 kohdassa määriteltyjen olennaisten liitäntäkohtien yksityiskohtainen kuvaus, sekä yhteenliitettyjen verkkojen tai laitosten haltijoiden nimet;

j) siirtoverkonhaltijan hoitamaan verkkoon liittämiseen sovellettavat säännöt;

k) tiedot hätämekanismeista, siinä määrin kuin ne ovat siirtoverkonhaltijan vastuulla, kuten toimenpiteistä, jotka voivat johtaa yhteyden katkaisuun kuluttajaryhmiltä, sekä muut yleiset vahinkovastuusäännöt, joita sovelletaan siirtoverkonhaltijaan;

l) menettelyt, joista siirtoverkonhaltijat ovat sopineet yhteenliitäntäpisteiden osalta ja jotka ovat merkityksellisiä kyseessä olevien siirtoverkkojen käyttäjien verkkoonpääsyn osalta ja jotka liittyvät verkon yhteentoimivuuteen, ilmoituksiin liittyvät sovitut menettelyt ja täsmäytysmenettelyt sekä muut sovitut menettelyt, joissa vahvistetaan kaasuvirtojen jakamiseen ja järjestelmien väliseen tasehallintaan liittyvät säännökset, mukaan luettuna käytetyt menetelmät;

m) siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava yksityiskohtainen ja kattava kuvaus verkon teknisen kapasiteetin laskemiseen käytetystä menetelmästä ja prosessista, myös tiedot käytetyistä muuttujista ja keskeisistä oletuksista.

3.2 *Avoimuusvaatimusten kannalta olennaisten verkon kohtien määrittely*

1. Olennaisiin verkon kohtiin kuuluvat vähintään seuraavat:

a) kaikki siirtoverkonhaltijan hoitaman siirtoverkon syöttö- ja ottokohdat lukuun ottamatta yksittäiseen loppukäyttäjään yhdistettyjä ottokohtia ja suoraan yksittäisen tuottajan EU:ssa sijaitsevaan tuotantolaitokseen yhdistettyjä syöttökohtia;

b) kaikki syöttö- ja ottokohdat, jotka yhdistävät siirtoverkonhaltijoiden tasehallinta-alueet;

▼**M1**

c) kaikki kohdat, jotka yhdistävät siirtoverkonhaltijan verkon nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemaan, verkon fyysisiin solmukohtiin sekä varastointi- ja tuotantolaitoksiin, ellei näihin tuotantolaitoksiin sovelleta a alakohdan poikkeusta;

d) kaikki kohdat, jotka yhdistävät tietyn siirtoverkonhaltijan verkon infrastruktuuriin, jota tarvitaan direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyjen lisäpalvelujen tarjoamiseen.

2. Tiedot yksittäisille loppukäyttäjille ja tuotantolaitoksille, joihin ei sovelleta 3.2. kohdan 1 alakohdan a alakohdan mukaista olennaisen kohdan määritelmää, on julkaistava koosteena vähintään tasehallinta-alueittain. Yksittäisten loppukäyttäjien ja niiden tuotantolaitosten ryhmää, joihin ei sovelleta 3.2 kohdan 1 alakohdan a alakohdan mukaista olennaisen kohdan määritelmää, pidetään tätä liitettä sovellettaessa yhtenä olennaisena kohtana.

3. Jos kahden tai useamman siirtoverkonhaltijan välisiä kohtia hallinnoivat ainoastaan kyseiset siirtoverkonhaltijat ilman, että verkon käyttäjät osallistuvat hallinnointiin millään sopimusperusteisella tai toiminnallisella tavalla, tai jos kohdat yhdistävät siirtoverkon jakeluverkkoon ja näissä kohdissa ei ole sopimusperusteista ylikuormitusta, siirtoverkonhaltijat voivat poiketa näiden kohtien osalta velvollisuudesta julkaista tämän liitteen 3.3 kohdan mukaiset vaatimukset. Kansallinen sääntelyviranomainen voi edellyttää, että siirtoverkonhaltija julkaisee tämän liitteen 3.3 kohdan mukaiset vaatimukset vapautuksen saaneiden kohtien ryhmistä tai kaikista vapautuksen saaneista kohdista. Tällaisessa tapauksessa tiedot, jos ne ovat siirtoverkonhaltijan käytettävissä, on julkaistava koosteena tarkoituksenmukaisella tasolla, vähintään tasehallinta-alueittain. Tätä näiden kohtien ryhmää pidetään tätä liitettä sovellettaessa yhtenä olennaisena kohtana.

3.3 *Kaikista olennaisista kohdista julkaistavat tiedot ja aikataulu, jonka mukaan tiedot julkaistaan*

1. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava kaikista olennaisista kohdista a–g alakohdassa luetellut tiedot kaikkien tarjottujen palvelujen ja lisäpalvelujen osalta (erityisesti tiedot sekoittamisesta, kaasun laadun tasoittamisesta ja muuntamisesta). Nämä tiedot on julkaistava numerotietoina tunti- tai päiväkohtaisesti siten, että ne vastaavat kapasiteetinvarausten ja (uudelleen)ilmoitusten lyhintä vertailukautta sekä lyhintä selvityskautta, jonka perusteella tasepoikkeamamaksut lasketaan. Jos lyhin vertailukausi ei ole päivä, a–g alakohdassa luetellut tiedot on annettava myös päiväkohtaisesti. Nämä tiedot ja niiden päivityksen on julkaistava heti, kun ne ovat järjestelmänhaltijan saatavilla (lähes reaaliaikaisesti).

a) kumpaankin suuntaan kulkevia virtoja koskeva tekninen kapasiteetti;

▼M1

b) kumpaankin suuntaan kulkeva sovittu kiinteä ja keskeytyvä kokonaiskapasiteetti;

c) kumpaankin suuntaan kulkeva ilmoitettu ja uudelleenilmoitettu kapasiteetti:

d) kumpaankin suuntaan kulkeva käytettävissä oleva kiinteä ja keskeytyvä kokonaiskapasiteetti;

e) todelliset fyysiset kaasuvirrat;

f) keskeytyvän kapasiteetin suunnitellut ja todelliset keskeytykset;

g) kiinteiden palveluiden suunnitellut ja suunnittelemattomat keskeytykset sekä tiedot kiinteiden palvelujen palauttamisesta (järjestelmän ylläpito ja ylläpidosta aiheutuvien keskeytysten todennäköinen kesto). Suunnitellut keskeytykset on julkaistava vähintään 42 päivää etukäteen;

▼M2

h) tieto vähintään kuukauden mittaisia kiinteän kapasiteetin tuotteita koskevista hylätyistä oikeudellisesti pätevistä pyynnöistä, mukaan luettuna hylättyjen pyyntöjen lukumäärä ja pyydetyt kapasiteettimäärät, ja

i) huutokauppojen osalta tieto siitä, onko yli yhden kuukauden mittaisia kiinteän kapasiteetin tuotteita myyty rajahintaa korkeammalla hinnalla ja milloin tämä on tapahtunut,

j) tieto siitä, onko ilmennyt tilannetta, jossa tavanomaisessa jakamisprosessissa ei ole ollut lainkaan tarjolla kestoltaan vähintään yhden kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta,

k) kokonaiskapasiteetti, joka on saatu tarjolle soveltamalla 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa säädettyjä ylikuormituksen hallintamenettelyjä, jaoteltuna käytettyjen eri ylikuormituksen hallintamenettelyjen mukaan,

l) h–k alakohtaa sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2013.

▼M1

2. Kaikkia olennaisia kohtia koskevat 3.3 kohdan 1 alakohdan a, b ja d alakohdan mukaiset tiedot on julkaistava vähintään seuraavien 18 kuukautta ajalta.

3. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava jatkuvasti kaikkien olennaisten kohtien osalta 3.3 kohdan 1 alakohdan a–g alakohdan vaatimuksia koskevat lopulliset tiedot viiden edellisen vuoden ajalta.

4. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava kaikkien olennaisten kohtien osalta bruttolämpöarvon tai Wobben indeksin mitatut arvot päiväkohtaisesti. Alustavat luvut on julkaistava viimeistään kolme päivää kyseessä olevan kaasutoimituspäivän jälkeen. Lopulliset luvut on ilmoitettava kolmen kuukauden kuluessa kyseessä olevan kuukauden päättymisen jälkeen.

5. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava kaikkien olennaisten kohtien osalta käytettävissä olevat kapasiteetit sekä varatut ja tekniset kapasiteetit vuosittain kaikkien niiden vuosien osalta, jolloin kapasiteettia on varattu, ja niitä seuraavan vuoden osalta, ja vähintään 10 seuraavan vuoden ajalta. Nämä tiedot on päivitettävä vähintään kuukausittain ja useammin, jos saataville tulee uusia tietoja. Julkaisussa on viitattava kauteen, jonka osalta kapasiteettia tarjotaan markkinoille.

▼**M1**

3.4 *Siirtojärjestelmästä julkaistavat tiedot ja aikataulu, jonka mukaan tiedot olisi julkaistava*

1. Siirtoverkonhaltijoiden on varmistettava, että jälkimarkkinoilla tarjotun ja sovitun kapasiteetin yhteismäärät (eli yhden verkonkäyttäjän toiselle verkonkäyttäjälle myymät määrät) julkaistaan ja päivitetään päivittäin, jos nämä tiedot ovat siirtoverkonhaltijan käytettävissä. Tietojen on sisällettävä seuraavat eritelmät:

   a) yhteenliitäntäpiste, jossa kapasiteetti myydään;

   b) kapasiteettityyppi, kuten syöttö-, otto-, kiinteä- tai keskeytettävä kapasiteetti;

   c) kapasiteetin käyttöoikeuksien määrä ja kesto;

   d) myyntityyppi, kuten siirto tai luovutus:

   e) kauppojen/siirtojen kokonaismäärä;

   f) kaikki muut siirtoverkon haltijan tiedossa olevat edellytykset, kuten 3.3 kohdassa on mainittu.

   Siirtoverkonhaltijat on vapautettu tämän säännöksen soveltamisesta, jos nämä tiedot saadaan ulkopuoliselta taholta.

2. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava yhdenmukaiset edellytykset, joiden mukaisesti ne hyväksyvät kapasiteettiliiketoimia (kuten siirtoja ja luovutuksia). Näihin edellytyksiin on kuuluttava vähintään:

   a) kuvaus standardoiduista tuotteista, joita voidaan myydä jälkimarkkinoilla;

   b) jälkimarkkinakauppojen toteuttamisen/hyväksymisen/rekisteröinnin määräaika. Mahdollisten viivästysten syyt on julkaistava;

   c) myyjä tai 3.4 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu ulkopuolinen taho ilmoittaa siirtoverkonhaltijalle myyjän ja ostajan nimet sekä kapasiteettieritelmät 3.4. kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

   Siirtoverkonhaltijat on vapautettu tämän säännöksen soveltamisesta, jos nämä tiedot saadaan ulkopuoliselta taholta.

3. Kunkin siirtoverkonhaltijan on annettava kullekin verkon käyttäjälle verkkonsa tasehallintapalvelun osalta kultakin tasehallintajaksolta alustavat tasepoikkeamamäärät ja kustannustiedot kunkin verkoston käyttäjän osalta viimeistään kuukauden kuluessa tasehallintajakson päättymisestä. Sellaisia asiakkaita koskevat tiedot, joille kaasua on toimitettu standardoitujen kuormitusprofiilien mukaisesti, voidaan toimittaa 14 kuukauden kuluessa. Siirtoverkonhaltijat on vapautettu tämän säännöksen soveltamisesta, jos nämä tiedot saadaan ulkopuoliselta taholta. Näitä tietoja annettaessa on kunnioitettava kaupallisesti arkaluontoisten tietojen luottamuksellisuutta.

▼M1

4. Jos kolmannen osapuolen verkkoonpääsyä varten tarjotaan muita joustopalveluja kuin toleransseja, siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava päivittäiset ennusteet seuraavan päivän jouston enimmäismäärästä, varatusta joustosta ja markkinoille seuraavana kaasutoimituspäivänä tarjolla olevasta joustosta. Siirtoverkonhaltijan on myös julkistettava tiedot kunkin joustopalvelun toteutuneesta kokonaiskäytöstä kunkin kaasutoimituspäivän päättyessä. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että tällaiset tiedot voivat mahdollistaa verkostonkäyttäjien väärinkäytökset, se voi vapauttaa siirtoverkonhaltijan tästä velvoitteesta.

5. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava tasehallinta-alueittain siirtoverkossa olevan kaasun määrä kunkin kaasutoimituspäivän alussa ja ennuste siirtoverkossa olevan kaasun määrästä kunkin kaasutoimituspäivän päättyessä. Ennustetta kaasun määrästä kaasutoimituspäivän päättyessä on päivitettävä tuntikohtaisesti koko kaasutoimituspäivän ajan. Jos tasepoikkeamamaksut lasketaan tuntikohtaisesti, siirtoverkonhaltijan on julkaistava siirtoverkossa olevan kaasun määrä tuntikohtaisesti. Vaihtoehtoisesti siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava tasehallinta-alueittain kaikkien käyttäjien yhteenlaskettu tasepoikkeama kunkin tasehallintajakson alussa ja ennuste kaikkien käyttäjien yhteenlasketusta tasepoikkeamasta kunkin kaasutoimituspäivän päättyessä. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että tällaiset tiedot voivat mahdollistaa verkostonkäyttäjien väärinkäytökset, se voi vapauttaa siirtoverkonhaltijan tästä velvoitteesta.

6. Siirtoverkonhaltijoiden on tarjottava käyttöön käyttäjäystävällisiä välineitä tariffien laskemista varten.

7. Siirtoverkonhaltijoiden on pidettävä kirjaa kaikista kapasiteettisopimuksista ja kaikista muista olennaisista tiedoista, jotka liittyvät käytettävissä olevien kapasiteettien laskemiseen ja niiden käyttöoikeuksiin ja erityisesti yksittäisiin ilmoituksiin ja keskeytyksiin, ja pidettävä nämä tiedot asianomaisten kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään viiden vuoden ajan. Siirtoverkonhaltijoiden on säilytettävä kaikki 3.3. kohdan 4 ja 5 alakohdan mukaisia olennaisia tietoja koskevat asiakirjat vähintään viisi vuotta ja annettava ne pyynnöstä sääntelyviranomaisen haltuun. Osapuolten on kunnioitettava kaupallisten tietojen luottamuksellisuutta.

▼B

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1775/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
—	3 artikla
—	4 artikla
—	5 artikla
—	6 artikla
—	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
—	10 artikla
—	11 artikla
—	12 artikla
3 artikla	13 artikla
4 artikla	14 artikla
—	15 artikla
5 artikla	16 artikla
—	17 artikla
6 artikla	18 artikla
—	19 artikla
—	20 artikla
7 artikla	21 artikla
8 artikla	22 artikla
9 artikla	23 artikla
10 artikla	24 artikla
11 artikla	25 artikla
12 artikla	26 artikla
13 artikla	27 artikla
14 artikla	28 artikla
15 artikla	29 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1775/2005	Tämä asetus
16 artikla	30 artikla
—	31 artikla
17 artikla	32 artikla
Liite	Liite I